

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Tomasz Eryk Wirzman - sprawozdawca SSA Leszek Kulik
Protokolant	Barbara Mosiej

przy udziale Beaty Kwiećkowskiej - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku, upoważnionej przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku do udziału w sprawie

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r. sprawy:

- 1) **G. K.** oskarżonego z art.258§1 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk
- 2) **A. R. (1)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk
- 3) **J. P.** oskarżonego z art.258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk
- 4) **T. C.** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 kk
- 5) **M. G. (1)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk, art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk
- 6) **M. S. (1)** oskarżonego z art. art. 258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk
- 7) **K. L.** oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

8) **R. M.** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk

9) **M. S. (2)** oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

10) **R. R. (1)** oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4§1 kk

11) **P. M. (1) s. T.** oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 kk

12) **K. M.** oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

13) **M. G. (2)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4§1 kk, art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

14) **D. R. s. Z.** oskarżonego 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez **prokuratora** przeciwko G. K., A. R. (1), J. P., T. C., M. G. (1), M. S. (1), R. M. i M. G. (2) oraz **obrońców oskarżonych**: G. K., A. R. (1), J. P., M. G. (1), K. L., M. S. (2), R. R. (1), P. M. (1), K. M., M. G. (2) i D. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 11 września 2012 r. sygn. akt III K 98/09

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

1. uchyla wydane w stosunku do oskarżonego **J. P.** rozstrzygnięcie z pkt VI części dyspozytywnej wyroku i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania,

2. uchyla wydane w stosunku do oskarżonego **M. S. (2)** w pkt LII orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i uniewinnia tego oskarżonego od czynu przypisanego mu w pkt LI ppkt 2, a zarzucanego mu w pkt XXIII i w tej części kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,

3. uchyla wydane w stosunku do oskarżonego **T. C.** w pkt XIV orzeczenie o karze łącznej i przyjmuje, że przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt XII i XIII stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące znamiona przepisów z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust 1 tej ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust.3 ustawy i za to na podstawie powołanych wyżej przepisów i art. 11 § 2 k.k. oraz art. 4 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art.59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33§ 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego roku) pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

II. W pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych A. R. (1), J. P., G. K., M. G. (1), K. L., R. R. (1), P. M. (1), K. M., M. G. (2) i D. R. za oczywiście bezzasadne.

III. Zasadza ze Skarbu Państwa na rzecz obrońców oskarżonych, T. C., M. G. (1), M. S. (1), K. L. R. M., R. R. (1), P. M. (1), K. M., M. G. (2) i D. R. kwoty po 738 zł w tym 138 zł. podatku VAT, dla każdego z nich za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym

IV. Zasadza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od oskarżonych za drugą instancję:

1. J. P. kwotę 580 zł,
2. A. R. (1) kwotę 980 zł,
3. G. K. kwotę 1100 zł,
4. M. G. (1) kwotę 700 zł,
5. K. L. kwotę 900 zł,
6. R. R. (1) kwotę 700 zł,
7. P. M. (1) kwotę 700 zł,
8. K. M. kwotę 180 zł,
9. M. G. (2) kwotę 940 zł,
10. D. R. kwotę 580 zł.

oraz jedną opłatę za obie instancje od:

11. M. S. (2) w kwocie 180 zł.
12. T. C. w kwocie 580 zł.

V. Zwalnia oskarżonych od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. R. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007r. w B., W. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził R. G., M. G. (2), M. S. (1), T. C., G. K., M. G. (1), J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.

II. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i w W. działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I „, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu i uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie i nieodpłatnie udzielał tą substancję innym osobom, o łącznej ilości co najmniej 3kg i 775,7 gram w ten sposób, że:

- w nieustalonych dniach od czerwca do września 2007r, wspólnie z innymi ustalonymi osobami pośredniczył w zakupie przez J. P. i R. R. (1) 1kg amfetaminy za kwotę 7.500 zł. od innej ustalonej osoby

- w nieustalonych dniach od czerwca do 18 grudnia 2007r. odpłatnie udzielił M. S. (1) oraz wprowadził do obrotu amfetaminę, sprzedając mu łącznie 120 gram, za kwotę 1.860 zł. celem odsprzedaży

- w nie ustalonym dniu od czerwca do września 2007 r. wprowadził do obrotu 100 gram amfetaminy poprzez sprzedaż M. P. (1) za kwotę 1500 zł. celem dalszej odsprzedaży

- w nieustalonych dniach od czerwca 2007 do 18 grudnia 2007 r. w B. udzielał M. G. (1) oraz wprowadzał do obrotu 25 gram amfetaminy poprzez nieodpłatne przekazanie

- w nieustalonych dniach, od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. udzielał wielokrotnie J. O. nieustalone ilości amfetaminy

- w dniu 09 października 2007 r. w B. i w W. pośredniczył w zakupie przez R. M. wcześniej G., R. R. (1) 1kg amfetaminy, za kwotę 7.500 zł.

- w nieustalonych dniach w okresie październik – listopad 2007 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. S. (2) oraz wprowadził do obrotu 50 gram amfetaminy sprzedając M. S. (2) w cenie 15 zł. za 1 gram celem odsprzedaży

- w nieustalonych dniach od października 2007 do 18 grudnia 2007 r. w B. wielokrotnie udzielał M. G. (2) amfetaminę w łącznej ilości 20 gram oraz wprowadzał amfetaminę do obrotu sprzedając łącznie 50 gram amfetaminy, za kwotę 400 zł. celem odsprzedaży

- w nieustalonych dniach, od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. nieodpłatnie udzielił 3-4 krotnie K. Ł. po 0,5 grama amfetaminy

- w nieustalonych dniach listopada 2007 r. w B. i w W. pośredniczył z M. S. (1) w zakupie przez A. C., R. G. oraz M. G. (1) amfetaminy w ilości 0,5 kg za kwotę 7.500 zł. od ustalonej osoby za pośrednictwem innej ustalonej osoby

- w nieustalonych dniach, od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 10 razy K. C. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości od 0,5 – 2 gram jednorazowo, w cenie 50 zł za 2 gramy

- w nieustalonym dniu, od czerwca do listopada 2007r. w B. wprowadził do obrotu amfetaminę poprzez dostawę 20 gram G. K. celem dalszej odsprzedaży

- w nieustalonych dniach od listopada do 18 grudnia 2007 r. w B. i W. uczestniczył w obrocie amfetaminy poprzez zakup 220 gram amfetaminy za kwotę 2.000 zł. od P. H., po czym sprzedał 50 gram D. R. za 800 zł oraz 170 gram amfetaminy R. G. za kwotę 1750 zł

- w nieustalonych dniach od czerwca 2007 do 18 grudnia 2007 r. w B. udzielał T. C. oraz wprowadzał do obrotu amfetaminę sprzedając łącznie 50 gram amfetaminy, za kwotę 1.000 zł,

- w nieustalonych dniach od czerwca 2007 do 18 grudnia 2007 r. w B. odpłatnie udzielał H. B. oraz wprowadzał do obrotu amfetaminę sprzedając łącznie 50gram za kwotę 1.000 zł. celem odsprzedaży

- w nieustalonych dniach od czerwca 2007 do 18 grudnia 2007 r. w B. nieodpłatnie udzielił dwukrotnie M. G. (3) – pseudonim (...) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,2 grama

- od października do 18.12.2007r. nieodpłatnie udzielił J. P. 2 gramy amfetaminy

- w dniu 18 grudnia 2007 r. w W. pośredniczył w zakupie 500 gram (498 grama netto) amfetaminy za kwotę 4.000 zł. przez R. M. wcześniej G., od ustalonej osoby za pośrednictwem innej ustalonej osoby oraz przyjął 62 grama (49,05 grama netto) amfetaminy a następnie przewoził amfetaminę do B., celem dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust 3 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

J. P. został oskarżony o to, że:

III. w nieustalonych datach od czerwca do września 2006 r. w B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy udzielał innym osobom

substancję psychotropową w postaci amfetaminy, którą zakupił w ilości nie mniejszej niż 15 gram od innej ustalonej osoby w celu odsprzedaży,

tj. o czyn 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie od czerwca do grudnia 2007r. w B., W. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. G. (2), M. S. (1), T. C., G. K., M. G. (1) oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

V. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. i w W. i innych miejscach, działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie udzielał tą substancję innym osobom w ten sposób, że:

- w nieustalonych dniach września 2007 r. wspólnie z R. R. (1), za pośrednictwem A. R. (1) i A. R. (2) dokonał zakupu od innej ustalonej osoby 1kg amfetaminy za kwotę 7.500 zł,

- w nieustalonym dniu września 2007r. odpłatnie udzielił i wprowadził do obrotu amfetaminę dokonując sprzedaży A. R. (1) około 15-18 gram w cenie 8 zł za 1 gram

- w nieustalonych dniach września 2007 r odpłatnie udzielał i wprowadzał do obrotu amfetaminę dokonując sprzedaży M. S. (1) w ilości co najmniej 20 gram w cenie 100 złotych za 5 gram

- w nieustalonych dniach września 2007 r. odpłatnie udzielał i wprowadził do obrotu amfetaminę dokonując sprzedaży M. G. (1) w ilości co najmniej 65 gram w cenie 75 złotych za 5 gram

- w nieustalonych dniach września 2007r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie udzielał innym osobom nieustalone ilości amfetaminy

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

T. C. został oskarżony o to, że:

VI. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007r. w B. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. G. (2), M. S. (1), G. K., M. G. (1), J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

VII. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. i w W. działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie i nieodpłatnie udzielał tą substancję innym osobom w ten sposób, że:

- wprowadzał amfetaminę do obrotu poprzez sprzedaż w ilości 8-10 razy po 5 gram M. S. (1), łącznie co najmniej 40 gram

- od września do 18 grudnia 2007r. odpłatnie udzielał innym nieustalonym osobom amfetaminę, o łącznej ilości 50 gram

t.j. o czyn z art. 56 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VIII. bliżej nieustalonej daty w listopadzie 2007 r. w B. działając, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I udzielił pomocy A. R. (1) do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 50 gram t.j. 500 jednorazowych porcji o wartości 800 zł. w ten sposób, że skontaktował go z odbiorcą narkotyków D. R.

t.j. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

G. K. został oskarżony o to, że:

IX. w okresie od czerwca do grudnia 2007r. w B., W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. G. (2), M. S. (1), T. C., M. G. (1), J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

t.j. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

X. w bliżej nie ustalonych datach od czerwca do 18 grudnia 2007 w B. i W. działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie i nieodpłatnie udzielał tą substancję innym osobom w ten sposób, że:

- uczestniczył w obrocie poprzez zakup amfetaminy od R. M. wcześniej G. o łącznej ilości 500 gram w celu dalszej odsprzedaży

- wprowadzał amfetaminę do obrotu dokonując odsprzedaży nieustalonym osobom w ilościach 20-40 gram dziennie

- nieodpłatnie udzielał J. M. co najmniej 10 razy substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 1,5 grama oraz odpłatnie M. G. (2) w nieustalonych ilościach,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

t.j. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. G. (1) został oskarżony o to, że:

XI. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007r. w B., W. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. G. (2), M. S. (1), T. C., G. K., J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

t.j. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XII. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i w W. działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego

zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie i nieodpłatnie udzielał tą substancję innym osobom w ten sposób, że:

- w nieustalonych datach w XI 2007 r. wspólnie z A. R. (1), M. S. (1), R. G. uczestniczył w obrocie amfetaminy, dokonując zakupu z A. C. i R. G. amfetaminy w ilości 0,5 kg od ustalonej osoby, za pośrednictwem innej ustalonej osoby, za kwotę 7.500 zł.

- w nieustalonych datach odpłatnie udzielał amfetaminę M. S. (1), B. K. (2), nieustalonym osobom o pseudonimach (...), (...), o imionach -(...), (...), którą to substancję psychotropową otrzymywał nieodpłatnie od A. R. (1) w ilości łącznie co najmniej 25 gram oraz kupował od J. P. (1) w ilości co najmniej 65 gram w cenie po 15 zł. za 1 gram

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w okresie od 27 do 29 października 2007r. w B. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że przy użyciu nieustalonego narzędzia, po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza budynku, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia narzędzi budowlanych w postaci młota udarowego, piły łańcuchowej marki (...), wiertła marki (...), wyrzynarki marki (...), 3 sztuk lamp halogenowych oraz subwoofera o łącznej wartości 3.405 zł, a następnie dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki (...) w ten sposób, że po wyłamaniu klapy wlewu paliwa dokonał zaboru 40 litrów benzyny, powodując straty w łącznej wysokości 4.065 zł. na szkodę W. M., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. S. (1) został oskarżony o to, że:

XIV. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007r. w B., W. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. G. (2), T. C., G. K., M. G. (1) , J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XV. w nieustalonych datach, od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i w W., działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz odpłatnie i nieodpłatnie udzielał tą substancję innym osobom w ten sposób, że:

- 8-10 razy pośredniczył w zakupie przez A. R. (1) 40 gram amfetaminy od T. C.

- uczestniczył w obrocie amfetaminą w ten sposób, że zakupił od A. R. (1) 120 gram za kwotę 1.860 zł. w celu dalszej odsprzedaży,

- uczestniczył w obrocie amfetaminą, pośrednicząc z A. R. (1) w zakupie przez A. C. 0,5 kg za kwotę 4.000 zł, od ustalonej osoby za pośrednictwem innej ustalonej osoby

- w celu osiągnięcia korzyści osobistej, wielokrotnie udzielał B. K. (2) amfetaminę, o łącznej ilości co najmniej 50 gram

- nieodpłatnie udzielił A. R. (1), J. P., K. L. 10 gram amfetaminy

- w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej wielokrotnie udzielał innym osobom nie ustalone ilości amfetaminy po 5 gram

tj. o czyn z art. 56 ust 1 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

A. C. został oskarżony o to, że:

XVI. bliżej nieustalonej daty w listopadzie 2007 B., wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy dokonując zakupu amfetaminy za pośrednictwem M. S. (1) i A. R. (1) od ustalonej osoby, w ten sposób, że przekazując wymienionemu kwotę 4.000 zł., otrzymał dostawę w ilości 250 gram, tj. 2500 jednostkowych porcji w celu dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XVII. w dniu 28.02.2008 r. w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał 0,44 gram netto substancji psychotropowej w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

K. L. został oskarżony o to, że:

XVIII. w bliżej nieustalonych datach latem 2006 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielał innym osobom substancję psychotropową w postaci amfetaminy, którą kupował kilkanaście razy od ustalonej osoby w ilości 150 gram tj. 1500 jednostkowych porcji, w cenie 100 złotych za 5 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.

R. M. został oskarżony o to, że:

XIX. w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007r. w B. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), G., M. S. (1), T. C., G. K., M. G. (1), J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XX. w nieustalonych datach, w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B. i w W. działając wspólnie z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że:

- w dniu 09.10.2007r. działając wspólnie z R. R. (1) zakupił za pośrednictwem A. R. (1) i ustalonej osoby 1kg amfetaminy za kwotę 7.500 zł. od innej ustalonej osoby

- w nieustalonych datach w XI 2007r. wspólnie z A. C. za pośrednictwem A. R. (1) i J. S. zakupił 0,5 kg amfetaminy za kwotę 7.500 zł od ustalonej osoby, za pośrednictwem innej ustalonej osoby

- w nieustalonych dniach w XI 2007r. wprowadził do obrotu 500 gram amfetaminy dokonując sprzedaży G. K.

- w nieustalonych dniach, odpłatnie udzielał innym osobom nieustalone ilości amfetaminy

- w dniu 18 grudnia 2007 r. w B. zakupił za pośrednictwem A. R. (1) 500 gram amfetaminy za kwotę 4.000 zł,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XXI. w dniu 28.02.2008r. w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał 10.41 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą zakupił w ilości 15 gram za kwotę 200 zł od K. M.

t.j. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

M. S. (2) został oskarżony o to, że:

XXII. w bliżej nieustalonych datach jesienią 2007 r. w B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał innym osobom substancję psychotropową w postaci amfetaminy, którą kupował od A. R. (1) w ilości 50 gram, tj. 500 jednostkowych porcji, w cenie 15 zł. za gram

tj. o czyn z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XXIII. w 2006 r. w B. i J., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał innym osobom substancję psychotropową w postaci amfetaminy w cenie 40 zł za 1 gram, którą kupował w nieustalonych ilościach od ustalonej osoby

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k.

R. R. (1) został oskarżony o to, że:

XXIV. w nie ustalonych dniach, w okresie od czerwca 2007 r. do dnia 09.10.2007 r. w B. i W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1) oraz J. P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy:

1. dokonując wspólnie z J. P. i ustaloną osobą za pośrednictwem A. R. (1) i ustalonej osoby zakupu od innej ustalonej osoby 1kg amfetaminy, t.j. 10.000 jednorazowych porcji za kwotę 7.500 zł. w celu dalszej odsprzedaży
2. dokonując w dniu 09.10.2007 r. wspólnie z R. G., za pośrednictwem A. R. (1) oraz ustalonej osoby zakupu od ustalonej osoby 1kg amfetaminy, t.j. 10.000 jednorazowych porcji za kwotę 7.500 zł. w celu dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

R. B. został oskarżony o to, że:

XXV. na przełomie 2006/2007 r. w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamian wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy dokonując ich sprzedaży ustalonej osobie oraz M. S. (1) w ilości nie mniejszej niż 100 gram, po nieustalonej cenie, w celu dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

P. M. (1) został oskarżony o to, że:

XXVI. w dniu 17 grudnia 2007 r. w W. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy — w ten sposób, że dokonał sprzedaży 500 gram amfetaminy za kwotę 4.000 zł. za pośrednictwem ustalonej osoby i A. R. (1)R. G., celem dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

K. M. został oskarżony o to, że:

XXVII. bliżej nieustalonego dnia, w lutym 2008r. w B. i K., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił odpłatnie R. G. substancję psychotropową w postaci około 15 gramów amfetaminy za kwotę 200 zł.

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

M. G. (2) został oskarżony o to, że:

XXVIII. w okresie od września do grudnia 2007r. w B. oraz w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził A. R. (1), R. G., M. S. (1), T. C., G. K., M. G. (1), J. P. oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXIX. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od października 2007r. do 17.12.2007 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielił nieustalonemu mężczyźnie z osiedla (...) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 20 gram

tj. o czyn z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XXX. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od października 2007r. do 17.12.2007 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielił nieustalonemu mężczyźnie o imieniu D. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 10 gram

tj. o czyn z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XXXI. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od maja 2008r. do 16.10.2008 r. w B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy udzielał P. M. (2) oraz nieustalonymi osobom o pseudonimach (...), (...), o imieniu K., substancję psychotropową w postaci amfetaminy w jednorazowych porcjach od 0,1 grama 2 gram, w łącznej ilości do 30 gram,

tj. o czyn z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

D. R. został oskarżony o to, że:

XXXII. bliżej nieustalonej daty w okresie listopad –grudzień 2007 r. w B. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy- w ten sposób, że zakupił od A. R. (1) 50 gram amfetaminy za kwotę 800 zł, w celu dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 11 września 2012r. w sprawie sygn. akt III K 98/09:

I. Oskarżonego A. R. (1) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. I.

II. Oskarżonego A. R. (1) w ramach czynu z pkt. II uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B., W.

i w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej ilości nie mniej niż 3 kg i 267,05 g w ten sposób, że nabył ją od ustalonych osób w W., a następnie odpłatnie przekazał innym osobom w celu dalszej odsprzedaży, a ponadto odpłatnie i nieodpłatnie udzielał innym osobom, a mianowicie:

1/ w nieustalonej dacie w okresie od czerwca do września 2007 r. wspólnie

i w porozumieniu z J. P. i R. R. (1) oraz innymi ustalonymi osobami dokonał zakupu 1 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł z czego:

a/ przekazał odpłatnie M. S. (1) 100 g za kwotę 1500 zł celem dalszej odsprzedaży,

b/ przekazał odpłatnie M. P. (1) 100 g za kwotę 1500 zł celem dalszej odsprzedaży,

2/ w dniu 9 października 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z R. G.

i R. R. (1) dokonał zakupu 1 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł, z czego przekazał odpłatnie M. S. (2) 50 g w cenie 15 zł za 1 g tj. za kwotę 750 zł,

3/ w nieustalonej dacie w listopadzie 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), A. C., R. G. i M. G. (1) dokonał zakupu 0,5 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł,

4/ w nieustalonej dacie w okresie od listopada do 18 grudnia 2007 r. dokonał zakupu 220 gram amfetaminy z czego

a/ przekazał odpłatnie D. R. 50 gram amfetaminy za 800 zł,

b/ przekazał odpłatnie R. G. 170 gram amfetaminy za 1750 zł,

5/ w dniu 18 grudnia 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z R. G. dokonał zakupu 500 gram (498 grama netto) amfetaminy oraz przyjął nieodpłatnie 62 gramy (49,05 grama netto) amfetaminy, którą następnie przewoził do B. celem dalszej odsprzedaży,

a ponadto:

6/ w nieustalonej dacie w okresie od czerwca 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. przekazał odpłatnie

a/ T. C. 50 gram amfetaminy za kwotę 1000 zł celem dalszej odsprzedaży,

b/ H. B. 50 gram amfetaminy za kwotę 1000 zł celem dalszej odsprzedaży oraz na jej własne potrzeby,

7/ w nieustalonych dniach w okresie od października 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. przekazał odpłatnie M. G. (2) 20 gram amfetaminy za kwotę 400 zł celem dalszej odsprzedaży,

7/ w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. udzielił odpłatnie K. C. nie mniej niż 10 gram amfetaminy za kwotę 250 zł,

8/ w nieustalonej dacie w okresie od czerwca do listopada 2007 r. przekazał nieodpłatnie 20 gram amfetaminy G. K. celem dalszej odsprzedaży,

9/ w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. udzielił nieodpłatnie

a/ M. G. (1) 25 gram amfetaminy

b/ J. O. nieustalone ilości amfetaminy,

c/ K. Ł. $\frac{3}{4}$ - krotnie po 0,5 grama amfetaminy,

d/ M. G. (3) – pseudonim (...) dwukrotnie 0,2 grama amfetaminy,

10/ w okresie od października do 18 grudnia 2007 r. udzielił nieodpłatnie J. P. 2 gramy amfetaminy,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb.

z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

III. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności

w sprawie od dnia 18 grudnia 2007 r. do dnia 17 czerwca 2008 r.

IV. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. R. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 8950 zł (osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych).

V. Na mocy art. 70 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 200 poz. 4-8.

VI. Oskarżonego J. P. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. III.

VII. Oskarżonego J. P. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. IV.

VIII. Oskarżonego J. P. w ramach czynu z pkt. V uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca do września 2007 r. w B., W. i innych miejscowościach wspólnie z A. R. (1) i R. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób,

że w nieustalonych dniach od czerwca do września 2007 r. za pośrednictwem innej ustalonej osoby od innej ustalonej osoby dokonał zakupu 1 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł, a następnie:

1/ przekazał odpłatnie M. S. (1) nie mniej niż 20 gram w cenie 100 zł za 5 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 400 zł celem dalszej odsprzedaży,

2/ przekazał odpłatnie M. G. (1) nie mniej niż 65 gram w cenie 75 zł za 5 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 975 zł celem dalszej odsprzedaży,

3/ odpłatnie udzielił A. R. (1) amfetaminę w ilości około 15-18 gram w cenie 8 zł za 1 gram, to jest za kwotę nie mniejszą niż 120 zł,

4/ udzielał odpłatnie innym osobom nieustalone ilości amfetaminy,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw.

z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go,

a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę

1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

IX. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu J. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności

w sprawie od dnia 27 lutego 2008 r. do dnia 27 sierpnia 2008 r.

X. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. P. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 1495 zł (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych).

XI. Oskarżonego T. C. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. VI.

XII. Oskarżonego T. C. w ramach czynu z pkt. VII uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. w B.

i w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości łącznej 90 gram w ten sposób, że:

1/ wiosną 2007 r. przekazał odpłatnie M. S. (1) w ilości nie mniej niż 8 -10 razy po 5 gram amfetaminy tj. nie mniej niż 40 gram za kwotę nie mniejszą niż 800 zł,

2/ od września do 18 grudnia 2007 r. przekazał odpłatnie innym nieustalonym osobom amfetaminę w ilości nie mniej niż 50 gram, którą nabył od A. R. (1) za kwotę łączną nie mniejszą niż 1000 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XIII. Oskarżonego T. C. w ramach czynu z pkt. VIII uznał za winnego tego, że bliżej nieustalonej dacie w listopadzie 2007 r. w B. udzielił pomocy A. R. (1) do uczestnictwa w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 50 gram tj. 500 jednorazowych porcji

o wartości 800 zł w ten sposób, że skontaktował go z odbiorcą narkotyków D. R., tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go,

a na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XIV. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu T. C. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu T. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 lutego 2008 r.

XVI. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego T. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 800 zł (osiemset złotych).

XVII. Oskarżonego G. K. uniewinnił od popełnienia czynu z pkt. IX.

XVIII. Oskarżonego G. K. w ramach czynu opisanego w pkt. X uznał za winnego tego, że:

1/ w okresie od 9 października 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. w B. i w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał M. G. (2) i nieustalonym osobom nieustalone ilości amfetaminy, którą przyjął odpłatnie od R. G. (obecnie M.) w ilości nie mniej niż 500 gram wartości co najmniej 10.000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych

2/ w okresie od grudnia 2006 r. do grudnia 2007 r. w B. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił nieodpłatnie J. M. co najmniej 10 razy substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości nie mniej niż 1,5 grama, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIX. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu G. K. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XX. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu G. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lutego 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r.

XXI. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. K. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

XXII. Oskarżonego M. G. (1) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. XI.

XXIII. Oskarżonego M. G. (1) w ramach czynu z pkt. XII uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i w W. działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że w nieustalonej dacie w listopadzie 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), M. S. (1), A. C. i R. G. dokonał zakupu od innej ustalonej osoby 0,5 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł, z czego otrzymał 150 gram celem dalszej odsprzedaży, a ponadto odpłatnie udzielał nieustalone ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy M. S. (1), B. K. (2), nieustalonym osobom o pseudonimach (...), (...) o imionach (...), (...), którą otrzymał nieodpłatnie od A. R. (1) w ilości nie mniej niż 25 gram oraz kupował od J. P. w ilości nie mniej niż 65 gram, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1

k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XXIV. Oskarżonego M. G. (1) w ramach czynu opisanego w pkt. XIII uznał za winnego tego, że w nieustalonym dniu w okresie od 27 do 29 października 2007 r. w B. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży z włamaniem do budynku w budowie w ten sposób, że przy użyciu nieustalonego narzędzia, po uprzednim wybicciu szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza budynku, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia narzędzi budowlanych w postaci młota udarowego, piły łańcuchowej marki (...), wiertła marki (...), wyrzynarki marki (...), 3 sztuk lamp halogenowych oraz subwoofera o łącznej wartości 3.405 zł, a następnie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki (...) w ten sposób, że zamierzał dokonać zaboru paliwa ze zbiornika, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że nie otworzył wlewu paliwa, czym działał na szkodę W. M., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXV. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. G. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

XXVI. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lutego 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r..

XXVII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. G. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 1248 zł (tysiąc dwieście czterdzieści osiem złotych).

XXVIII. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. G. (1) obowiązek naprawienia szkody w części poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego W. M. kwoty 2000 zł (dwa tysiące złotych).

XXIX. Oskarżonego M. S. (1) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. XIV.

XXX. Oskarżonego M. S. (1) w ramach czynu opisanego w pkt. XV uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w ten sposób, że:

1/ wiosną 2007 r. przekazał odpłatnie A. R. (1) nie mniej niż 40 gram amfetaminy celem dalszej odsprzedaży, którą nabył od T. C., za łączną kwotę nie mniejszą niż 800 zł,

2/ w okresie od czerwca 2007 r. do września 2007 r. przyjął od A. R. (1) 100 gram amfetaminy za kwotę 1500 zł celem dalszej odsprzedaży,

3/ w nieustalonej dacie w listopadzie 2007 r. działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), M. G. (1), A. C. i R. G. dokonał zakupu od ustalonej osoby 0,5 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł,

4/ w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie udzielał odpłatnie B. K. (2) amfetaminę w łącznej ilości nie mniej niż 50 gram za kwotę nie mniejszą niż 400 zł,

5/ nieodpłatnie udzielił A. R. (1), J. P., K. L. 10 gram amfetaminy,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb.
z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb.
z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw.
z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw.
z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k.
w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XXXI. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lutego 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r.

XXXII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych).

XXXIII. Oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

1/ za czyn opisany w pkt. XVI na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 360 (trzysta sześćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięć) złotych,

2/ za czyn opisany w pkt. XVII na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXXIV. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu A. C. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXXV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu A. C.
na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

XXXVI. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu A. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lutego 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

XXXVII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych).

XXXVIII. Na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych opisanych na k. 3208 poz. 14.

XXXIX. Oskarżonego K. L. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 360 (trzysta sześćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięć) złotych.

XL. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. L. na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

XLI. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu K. L. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 lutego 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

XLII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. L. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych).

XLIII. Oskarżonego R. M. wcześniej G. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. XIX.

XLIV. Oskarżonego R. M. wcześniej G. w ramach czynu opisanego w pkt. XX uznał za winnego tego, że w okresie od 9 października 2007 r. do 18 grudnia 2007 r. w B., W. i w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że:

1/ w dniu 9 października 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1)

i R. R. (1) dokonał zakupu od innej ustalonej osoby 1 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł,

2/ w niustalonej dacie w listopadzie 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), A. C., M. S. (1) dokonał od innej ustalonej osoby zakupu 0,5 kg amfetaminy za kwotę 7500 zł,

3/ w okresie od 9 października 2007 r. do listopada 2007 r. przekazał odpłatnie G. K. nie mniej niż 500 gram amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 10.000 zł, celem dalszej odsprzedaży,

4/ w niustalonych dniach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał niustalonym osobom niustalone ilości amfetaminy,

5/ w dniu 18 grudnia 2007 r. w B. dokonał zakupu za pośrednictwem A. R. (1) 500 gram amfetaminy za kwotę 4.000 zł, celem dalszej odsprzedaży

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb.

z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

XLV. Oskarżonego R. M. wcześniej G. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. XXI i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XLVI. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. M. wcześniej G. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XLVII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu R. M. wcześniej G. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

XLVIII. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu R. M. wcześniej G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 lutego 2008 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

XLIX. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. M. wcześniej G. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

L. Na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k.3209 poz. 25.

LI. Oskarżonego M. S. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

1/ za czyn opisany w pkt. XXII na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2007 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2/ za czyn opisany w pkt. XXIII na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2007 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

LII. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. S. (2) karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

LIII. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 kwietnia 2008 r. do dnia 3 kwietnia 2008 r.

LIV. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. (2) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych).

LV. Oskarżonego R. R. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

LVI. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu R. R. (1) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

LVII. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu R. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 czerwca 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

LVIII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. R. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 6500 zł (sześć tysięcy pięćset złotych).

LIX. Oskarżonego R. B. uznał za winnego tego, że na przełomie 2006/2007 r. w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy uczestniczył

w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy dokonując ich sprzedaży ustalonej osobie oraz M. S. (1) w ilości nie mniejszej niż 100 gram, po nieustalonej cenie, w celu dalszej odsprzedaży tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

LX. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu R. B. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

LXI. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. B. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 800 zł (osiemset złotych).

LXII. Oskarżonego P. M. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2007 r. w W. uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że dokonał sprzedaży 500 gram amfetaminy za kwotę 4000 zł za pośrednictwem ustalonej osoby i A. R. (1) R. G., celem dalszej odsprzedaży, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

LXIII. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 kwietnia 2008 r. do dnia 8 sierpnia 2008 r.

LXIV. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. M. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 4000 zł (cztery tysiące złotych).

LXV. Oskarżonego K. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

LXVI. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu K. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 7 sierpnia 2008 r.

LXVII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. M. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 200 zł.

LXVIII. Oskarżonego M. G. (2) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. XXVIII.

LXIX. Oskarżonego M. G. (2) w ramach czynów opisanych w pkt. XXIX i XXX uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od października 2007 r. do 17.12.2007 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielił odpłatnie nieustalonemu mężczyźnie z osiedla (...) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 20 gram oraz nieustalonemu mężczyźnie o imieniu D. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 10 gram tj. czynu z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

LXX. Oskarżonego M. G. (2) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. XXXI i za to na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

LXXI. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. G. (2) karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

LXXII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. G. (2) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

LXXIII. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu M. G. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 października 2008 r. do dnia 2 stycznia 2009 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

LXXIV. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. G. (2) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 240 zł (dwieście czterdzieści złotych).

LXXV. Oskarżonego D. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

LXXVI. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. R. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 800 zł (osiemset złotych).

LXXVII. Na mocy art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić:

1/ A. R. (1) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 200 poz. 1 i 3,

2/ W. M. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3210 poz. 33,

3/ M. S. (1) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3208 poz. 12,

4/A. C. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3209 poz. 16,

5/ R. M. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3209 poz. 17-23, 26-27,

6/ M. S. (2) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3209 poz. 28,

7/ P. M. (1) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3209 poz. 29-30,

8/ M. G. (2) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 3210 poz. 37.

LXXVIII. Zasądził od Skarbu Państwa tytułem kosztów obrony z urzędu kwoty:

1/ na rzecz adwokata J. G. 4320 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

2/ na rzecz adwokata B. P. 4320 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

3/ na rzecz adwokata K. R. (2) 4440 zł (cztery tysiące czterysta czterdzieści złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

4/ na rzecz adwokata K. S. (1) 4320 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

5/ na rzecz adwokata Z. K. 4320 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

6/ na rzecz adwokata I. S. 4200 zł (cztery tysiące dwieście złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

7/ na rzecz adwokata K. D. 3480 zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty,

LXXIX. Zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty w wysokości: od A. R. (1) 980 zł (dziewięćset osiemdziesiąt złotych), od J. P. 580 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych), od T. C. 660 zł (sześćset sześćdziesiąt złotych), od G. K. 1100 zł (tysiąc sto złotych), od M. G. (1) 700 zł (siedemset złotych), M. S. (1) 580 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych), od A. C. 1020 zł (tysiąc dwadzieścia złotych), od K. L. 900 zł (dziewięćset złotych), od R. M. 700 zł (siedemset złotych), od M. S. (2) 300 zł (trzysta złotych), od R. R. (1) 700 zł (siedemset złotych), od R. B. 580 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych), od P. M. (1) 700 zł (siedemset złotych), od K. M. 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych), od M. G. (2) 940 zł (dziewięćset czterdzieści złotych), od D. R. 580 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych).

LXXX. Zwolnił oskarżonych A. R. (1), J. P., T. C., G. K., M. G. (1), M. S. (1), A. C., K. L., R. M., M. S. (2), R. R. (1), R. B., P. M. (1), K. M., M. G. (2), D. R. od pozostałych kosztów procesu, w części uniewinniającej kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Wyrok został zaskarżonych przez:

a) **Prokuratora** wobec oskarżonych:

- A. R. (1), J. P., T. C., G. K. i M. S. (1) na ich **niekorzyść**.

- M. G. (1) co do czynów co do czynów z pkt. XI i XII wyroku, M. G. (2) co do czynu z pkt. XXVIII wyroku oraz R. M. (wcześniej G.) co do czynów z pkt. XIX i XX w części dotyczącej orzeczenia o winie na ich **niekorzyść**.

b) **obrońców** oskarżonych: G. K., A. R. (1), J. P., M. G. (1), K. L., M. S. (2), R. R. (1), P. M. (1), K. M., M. G. (2) i D. R..

Apelacja prokuratora zarzuca wyrokowi sądu I instancji

I. w części dotyczącej orzeczenia o winie wobec oskarżonych:

- A. R. (1) w zakresie czynu z pkt. I i II wyroku,

- J. P. w zakresie czynów z pkt. IV i V wyroku,

- T. C. w zakresie czynów z pkt. VI, VII i VIII wyroku,

- G. K. w zakresie czynów z pkt. IX i X wyroku,

- M. G. (1) w zakresie czynów z pkt. XI i XII wyroku,

- M. S. (1) w zakresie czynów z pkt. XIV i XV wyroku,

- R. M. wcześniej G. w zakresie czynów z pkt. XIX i XX wyroku,

- M. G. (2) w zakresie czynu z pkt. XXVIII wyroku

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu przez Sąd I instancji, że poczynione w sprawie ustalenia nie pozwalają na przyjęcie, iż oskarżeni A. R. (1), J. P., T. C., G. K., M. G. (1), M. S. (1), R. M. wcześniej G. oraz M. G. (2) działali w zorganizowanej grupie przestępczej, co skutkowało ich uniewinnieniem w zakresie zarzucanych im czynów z art. 258 § 1 kk oraz przyjęcie, iż A. R. (1), J. P., T. C., G. K., M. G. (1), M. S. (1) oraz R. M. wcześniej G. czynów przypisanych im odpowiednio w pkt II, V, VII, VIII, X, XII, XV i XX, wyroku nie dopuścili się w ramach działalności wymienionej grupy, podczas

gdy prawidłowa ocena zgromadzonych dowodów, w tym kompleksowa ocena materiałów zgromadzonych w toku kontroli operacyjnych dotyczących nagrań rozmów telefonicznych prowadzonych przez oskarżonych oraz wyjaśnień tych oskarżonych, dokonana na de wypracowanego w zakresie art. 258 kk orzecznictwa i poglądów doktryny prowadzi do wniosku przeciwnego a mianowicie dowodzi zorganizowanego charakteru grupy przestępczej, do której należeli w/ w oskarżeni zwłaszcza, że członkowie tej grupy w widoczny sposób realizowali wspólny cel, jakim był obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;

2. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk oraz w związku z art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk, poprzez sprzeczne z zasadą obiektywizmu uwzględnienie tylko okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonych A. R. (1), J. P., T. C., G. K., M. G. (1), M. S. (1), R. M. (G.) oraz M. G. (2) i pominięcie tych okoliczności, które w sposób jednoznaczny przemawiają za ich winą, w tym całkowite pominięcie materiałów z kontroli operacyjnych prowadzonych w sprawie wobec A. R. (1), z kontroli operacyjnej w postaci (...) / SMS krypt. (...) w ramach RO krypt. (...), (...) / SMS krypt. (...) oraz z kontroli operacyjnej w postaci (...) / SMS krypt. (...) prowadzonej wobec M. G. (2), a w konsekwencji dowolne dokonanie oceny dowodów, prowadzące w rezultacie do błędnego przyjęcia, iż oskarżony nie popełnił żadnego z zarzucanych mu czynów, podczas gdy ocena wszystkich dowodów, dokonana w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, prowadzi do wniosku zgoła przeciwnego;

II. nadto w części dotyczącej orzeczenia o winie wobec oskarżonego J. P. w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego w ramach czynu ciągłego opisanego w pkt. III wyroku

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, że zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, iż oskarżony J. P. chcąc osiągnąć korzyść majątkową udzielał innym osobom substancję psychotropową w postaci amfetaminy, którą zakupił uprzednio w ilości nie mniejszej niż 15 gram celem dalszej odsprzedaży, podczas gdy prawidłowa, wszechstronna analiza wyjaśnień M. G. (1) dokonana w zgodzie ze wskazaniem logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, w sposób obiektywny, w kontekście ogółu zgromadzonych dowodów oraz obowiązku dochodzenia prawdy nie pozwala na uznanie za całkowicie niewiarygodne wyjaśnień M. G. (1) w tym zakresie i winna prowadzić do przyjęcia, iż J. P. dawał innym osobom posiadaną przez niego substancję psychotropową w postaci amfetaminy.

W **petitum** apelacji prokurator wniósł o :

I. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości wobec oskarżonych: A. R. (1), J. P., T. C., G. K., M. S. (1) i przekazanie w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

III. uchylenie zaskarżonego wyroku wobec M. G. (1) w zakresie pkt XI i XII wyroku, wobec R. M. wcześniej G. w zakresie pkt XIX i XX wyroku oraz wobec M. G. (2) co do pkt XXVIII wyroku i przekazanie w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacje obrońców oskarżonych

Apelacja obrońcy osk. G. K. zarzuca wyrokowi sądu I instancji:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.) polegający na przyjęciu iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, w sytuacji, gdy materiałach dowodowy zgromadzony w toku postępowania nie dostarczył podstaw uzasadniających takie ustalenia

2. obrazę art. 5 § 2 k.p.k. wynikającą z rozstrzygnięcia na niekorzyść oskarżonego wbrew zasadzie in dubio pro reo, nie dających się usunąć wątpliwości dotyczących jego winy, co doprowadziło do przyjęcia za udowodnione istotnych faktów dotyczących oskarżonego bez odpowiedniej podstawy po temu i poczynienie tychże ustaleń w istocie wyłącznie

na podstawie bezdowodowych domniemań, a nie na podstawie całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu czynów.

Apelacja obrońcy osk. A. R. (1) zarzuca wyrokowi sądu I instancji rażąco niewspółmierność wymierzonej kary, zważywszy na cele jakie kara ta powinna spełniać w zakresie jej wychowawczego charakteru oraz dyrektyw jej wymiaru wynikających z przepisu art. 53 § 1 i 2 k.k.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności do 6 miesięcy oraz kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 złotych.

Apelacja obrońcy osk. J. P. zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 kpk) polegający na przyjęciu, że oskarżony J. P. dopuścił się popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia w pkt V w wersji przyjętej przez Sąd Okręgowy w Białymstoku w pkt VIII wyroku, pomimo iż materiał dowodowy sprawy nie daje podstawy do przyjęcia takiego stanu faktycznego za udowodniony;

- obrazę przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt 2 kpk), a mianowicie art. 4 kpk, 5§2 kpk i art. 7 kpk przez oparcie swego orzeczenia na materiale dowodowym jednostronnym i niekorzystnym dla oskarżonego z pominięciem dowodów korzystnych, z pominięciem analizy całego szeregu sprzeczności i niejasności, a w konsekwencji dokonanie dowolnej oceny, bez zachowania prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, natomiast nie dające się usunąć wątpliwości poczytane zostały na niekorzyść oskarżonego wbrew jednej z podstawowych zasad prawa karnego.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego J. P. od popełnienia czynu opisanego w pkt V aktu oskarżenia w wersji przyjętej przez Sąd w pkt VIII wyroku ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy osk. M. G. (1) zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

I. Odnośnie czynu z pkt XII

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na niesłusznym przyjęciu, że M. G. (1) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w sytuacji gdy poza wątpliwymi wyjaśnieniami A. R. (1), brak jest innych wystarczających dowodów świadczących o winie oskarżonego,

2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, co skutkowało dokonaniem wadliwych ustaleń faktycznych i wydaniem rozstrzygnięcia w tym zakresie na niekorzyść oskarżonego M. G. (1); oparcie rozstrzygnięcia o wątpliwe wyjaśnienia A. R. (1), odwołane wyjaśnienia M. G. (1) złożone na etapie postępowania przygotowawczego, zakwestionowanych zapisków znajdujących się w zabezpieczonym zeszycie, przy pominięciu wyjaśnień współoskarżonego J. P., M. S. (1), A. C. oraz zeznań B. K. (2), oraz pominięciu zapisów z przeprowadzonej kontroli operacyjnej,

b) art. 7 k.p.k., 410 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez brak w uzasadnieniu odniesienia się do dowodów, które miałyby leć u podstaw uznania winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu odpłatnego udzielania amfetaminy M. S. (1), B. K. (2) oraz innym nieustalonym osobom o pseudonimach (...), (...), (...), (...)

II. Odnośnie czynu z pkt XIII

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżony w nieustalonym dniu w okresie od 27 do 29 października 2007 roku w B. wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą kradzieży z włamaniem do budynku w budowie skąd dokonał zaboru opisanych w zarzucie przedmiotów, a następnie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki (...) w ten sposób, że zamierzał dokonać zaboru paliwa ze zbiornika, w sytuacji gdy zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie winy oskarżonego,

2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodnego, a mianowicie przypisanie waloru wiarygodności zeznaniom J. O., osoby szczególnie zainteresowanej przerzuceniem odpowiedzialności na inną osobę oraz uznanie winy oskarżonego w oparciu o fakt, iż w jego samochodzie znajdował się głośnik, który nie został jednoznacznie rozpoznany przez pokrzywdzonego W. M..

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. G. (1) do przypisanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy osk. K. L. zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1. Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 4, 7 i 410 kpk polegającą na oparciu orzeczenia jedynie na dowodzie niekorzystnym dla oskarżonego w postaci wyjaśnień oskarżonego A. R. (1), który podał, że oskarżony K. L. zaopatrywał się w amfetaminę u B. K. (3) i kupił amfetaminę kilkanaście razy po 5 gram płacąc po 100 zł i pomimo tego, że oskarżony A. R. (1) opisał tylko transakcje polegające na nabyciu amfetaminy przez oskarżonego K. L. i brak jest innych dowodów co do tego, by w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, oskarżony K. L. udzielał innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwiał użycie albo nakłaniał do użycia takiego środka lub substancji, a Sąd wbrew zasadom prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego przyjął, że oskarżony K. L. amfetaminę sprzedawał.

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na treść wyroku polegający na dowolnej, a w konsekwencji błędnej ocenie materiału dowodowego, w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego K. L., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zeznań świadków: R. K., B. K. (3), którzy to nie potwierdzili nawet samej okoliczności kupowania narkotyków przez oskarżonego, a co dopiero osiągania korzyści majątkowej lub osobistej przez niego z udzielania innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwiania użycia albo nakłaniania do użycia takiego środka lub substancji, co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego K. L. winnym zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego K. L. od zarzucanego mu czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Apelacja obrońcy osk. M. S. (2) zarzuca wyrokowi sądu I instancji:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegające na przyjęciu, iż:

- oskarżony działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielał i kupował substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowych w latach 2007 i 2006 w B. i J., w bliżej nieokreślonych datach i bliżej nieustalonym osobom,

- oskarżony kupował substancje psychotropowe w postaci amfetaminy od A. R. (1) w 2007r., w sytuacji gdy przeprowadzony przewód sądowy nie dostarczył przekonujących dowodów winy M. S. (2).

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a/ art. 4 i art. 7 kpk polegającą na:

- dokonaniu ustaleń w sposób jednostronnie niekorzystny dla oskarżonego, z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, bezkrytycznym daniu wiary zeznaniom A. R. (1) w zakresie współpracy z nim i z B. K. (3) oraz udzielania innym osobom w celach zarobkowych substancji psychotropowych, jak również nie uwzględnienie na korzyść oskarżonego jego własnych wyjaśnień złożonych w sprawie,

- oparciu całości rozstrzygnięcia na pomówieniach A. R. (1), jako dowodu poszlakowego, i nie rozważenie przez sąd całokształtu okoliczności sprawy,

b/ art. 410 kpk polegającą na pominięciu dowodów korzystnych dla oskarżonego, w szczególności pominięciu podczas analizy wiarygodności wyjaśnień A. R. (1) opinii sądowo psychiatrycznej z dnia 05.12.2008[^], która podważa "prawdziwość jego wyjaśnień, na których Sąd w głównej mierze oparł swoje rozstrzygnięcie,

c/ art.424 kpk polegającą na:

- nie wskazaniu, z jakich powodów sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego A. R. (1), w sytuacji gdy nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym i jednocześnie nie wskazaniu z jakich powodów sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez M. S. (2).

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie M. S. (2) od zarzucanych mu czynów.

Apelacja obrońcy osk. R. R. (1) zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mogący mieć wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, czyniąc to w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jakoby oskarżony R. R. (1) udzielał komukolwiek w/w substancji osiągając z tego jakiekolwiek przysporzenie pieniężne na swoją rzecz,

2. obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk, 7 kpk w zw. z art 410 kpk poprzez przyjęcie na podstawie wyjaśnień współoskarżonych A. R. (1), R. M. (G.) oraz świadka J. O., że oskarżony R. R. (1) dopuścił się czynów zarzucanych mu zarówno w pkt 1 jak i 2, z zupełnym pominięciem wyjaśnień oskarżonego, w których konsekwentnie zaprzeczał on swojemu udziałowi w czynach objętych niniejszym postępowaniem. W sytuacji, gdy współoskarżeni składając obciążające wyjaśnienia w stosunku do R. R. (1), próbowali przerzucić ciężar odpowiedzialności na inną osobę.

W petitum apelacji obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku oraz orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów,

2. zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą, nie opłaconych ani w części ani w całości.

Apelacja obrońcy osk. P. M. (1) zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1) obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

- art. 4, art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 410 k.p.k., która miała istotny wpływ na jego treść, wynikających z dokonania ustaleń w sposób jednostronnie niekorzystnych dla oskarżonego, wykazujących szereg sprzeczności, z pominięciem dowodów korzystnych dla P. M. (1), poddających w wątpliwość jego udział w popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa, które to wątpliwości nie zostały rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony P. M. (1) dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k., mimo, iż zebrany materiał dowodowy na to nie pozwala.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. M. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy osk. K. M. zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, mianowicie:

- art. 4 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez wyciągnięcie nieuprawnionych wniosków z przeprowadzonych czynności i dokonanie dowolnej a nie swobodnej ich oceny, dokonaniu ustaleń w sposób jednostronnie niekorzystny dla oskarżonego, z pominięciem dowodów i okoliczności dla niego korzystnych, a także nierozważeniem wszystkich okoliczności ujawnionych w toku postępowania, co skutkowało niesłusznym uznaniem, iż doszło do popełnienia przez K. M. czynu zabronionego, podczas gdy brak jest bezpośrednich dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego i pozwalających na jednoznaczne, nienasuujące żadnych wątpliwości stwierdzenie, że dopuścił się on zarzucanego mu czynu;

- art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez niedokładne i wadliwe określenie przypisanego oskarżonemu czynu, prowadzące do przyjęcia, iż do odpłatnego udzielenia substancji psychotropowej w postaci 15 gram amfetaminy doszło jednocześnie w B. i K.;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym przyjęciu, iż bliżej nieokreślonego dnia w lutym 2008r. w B. i K. udzielił odpłatnie R. G. ok. 15 gramów amfetaminy za kwotę 200 zł w sytuacji, gdy:

- nieuzasadnionym i całkowicie nietrafnym jest przypisywanie oskarżonemu odpłatnego udzielenia substancji psychotropowej R. G. w postaci amfetaminy w lutym 2008r. jednocześnie w B. i w K.;

- R. G. w swoich wyjaśnieniach, wbrew twierdzeniom Sądu Okręgowego jakoby dokonał szczegółowego opisu sprzedaży, nie wskazał okoliczności oraz miejsca, w którym doszło do spotkania z K. M., kto był inicjatorem kupna amfetaminy, czy były kolejne spotkania, jakie były ustalenia w zakresie przekazania narkotyków, sposobu i miejsca ich odbioru, ilości środków odurzających będących przedmiotem transakcji, a także osób towarzyszących mu w miejscowości K. w momencie;

- wątpliwym jest, aby podczas przypadkowego spotkania na ulicy K. M. zaproponował zorganizowanie amfetaminy osobie, którą znał bardzo słabo, spotykał sporadycznie, bez poczynienia precyzyjnych ustaleń w zakresie miejsca ich odbioru, ilości środków odurzających, a R. G. wręczył mu kwotę 200 zł;

- K. M. zaprzeczył znajomości z R. G. jedynie wobec niewiedzy w zakresie jego imienia i nazwiska i dotychczasowym posługiwaniu się pseudonimem (...), przy dokładnym wyjaśnieniu powyższej kwestii przed Sądem na pierwszym terminie rozprawy, a także opisaniu relacji łączących mężczyzn, stopnia jej zaawansowania i miejsc ewentualnych spotkań;

- czynności przeszukania mieszkania K. M. nie doprowadziły do ujawnienia jakichkolwiek przedmiotów mogących mieć związek z przestępstwem udzielania środków odurzających innym osobom;
- z protokołu czynności okazania z dnia 18.09.2008r. (k. 1663-1665) wynika, iż R. G. rozpoznał K. M. po rysach twarzy i ogolonej na лыso głowie, natomiast wśród 4 okazanych mu osób, jedynie oskarżony M. miał okrągłą twarz, co w zestawieniu z pociągłymi twarzami pozostałych poddaje wątpliwość owej czynności procesowej; podobnie do zagadnienia aktualności okazanych mu zdjęć;
- w czasie, w którym doszło do rzekomej transakcji K. M. nie dysponował odpowiednią ilością narkotyków pod planowaną transakcję, jak również wystarczającą ilością środków finansowych dla zaopatrzenia się w amfetaminę celem jej późniejszej odsprzedaży z zyskiem;

W petitum apelacji obrońca wniósł aby Sąd Odwoławczy, korzystając z uprawnień przewidzianych w art. 437 § 1 i 2 kpk, zmienił zaskarżony wyrok Sądu I instancji w pkt LXV, orzekł odmiennie co do istoty sprawy i uniewinnił oskarżonego K. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylił wyrok Sądu I instancji i przekazał sprawę temu sądowni do ponownego rozpoznania w zakresie dotyczącym wyżej wymienionego.

Apelacja obrońcy osk. M. G. (2) zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.), polegający na przyjęciu iż M. G. (2) dopuścił się zarzucanych mu czynów, w sytuacji, gdy materiałach 7 dowodowy zgromadzony w toku postępowania nie dostarczył podstaw uzasadniających takie ustalenia, albowiem oskarżony konsekwentnie od początku nie przyznawał się do stawianego mu zarzutu i brak w materiałach sprawy dowodów uzasadniających takie ustalenia
2. art. 5 § 2 k.p.k. wynikającą z rozstrzygnięcia na niekorzyść oskarżonego wbrew zasadzie in dubio pro reo, nie dających się usunąć wątpliwości dotyczących jego winy, co doprowadziło do przyjęcia za udowodnione istotnych faktów dotyczących tego oskarżonego bez odpowiedniej podstawy po temu i poczynienie tychże ustaleń w istocie wyłącznie na podstawie bezdowodowych domniemań, a nie na podstawie całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

W petitum apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu czynów.

Apelacja obrońcy osk. D. R. zarzuca wyrokowi sądu I instancji :

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt. 2 k.p.k.), a mianowicie art. 4, 7, 410, 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. polegające na dowolnym uznaniu za wiarygodne i miarodajne wyjaśnień A. R. (1) dla ustalenia odpowiedzialności D. R., bez dokonania ich analizy na tle innych dowodów powiązanych z czynem zarzucanym D. R., które zostały w tym zakresie pominięte oraz w wyniku powierzchownej oceny dowodu z wyjaśnień współoskarżonego A. R. (1), przy zaniechaniu dokonania wszechstronnej analizy kolejnych jego depozycji, w tym z uwzględnieniem motywacji ich złożenia, jakkolwiek:

- P. H. w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył aby A. R. (1) dokonywał od jego osoby zakupu amfetaminy w ilości 250 gram, narkotyki były zaś nabywane przy udziale jego osoby w ilości nie mniejszej niż 0,5 kg jednorazowo (k. 1744-1747, 2871),

- T. C. w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył aby znał D. R. oraz udzielił pomocy A. R. (1) do uczestnictwa w obrocie substancją psychotropową w postaci amfetaminy poprzez skontaktowanie go z odbiorcą narkotyków D. R. oraz zanegował aby w jego obecności D. R. zadeklarował chęć nabycia narkotyku w ilości 50 gram za cenę 800 złotych i niezwłocznie przekazał w na ten cel kwotę 700 złotych (k.381 -3 83,3041 -3042,4742)

- R. M. (wówczas R. G.) nie potwierdził aby przekazana mu została przez A. R. (1) amfetamina w ilości 170 gram za kwotę 1750 złotych w okresie od listopada do 18.12.2007 roku, pochodząca z dokonanej w pojedynkę przez A. R. (1)

jej zakupu w W. w celu wyrównania straty odniesionej przez niego wskutek zaistniałego oszustwa narkotykowego i R. M. nie został postawiony zarzut jej przyjęcia celem dalszej odsprzedaży,

- z zeznań P. H. (k.1745), R. H. (k.2996) oraz A. R. (1) (k. 128,331) wynika, iż ostatnim zakupem narkotyków dokonany przy uzyskaniu amfetaminy od K. S. (2) było nabycie 0,5 kg tej substancji psychotropowej po nieudanej trzeciej transakcji narkotykowej, zaś P. M. (1) pojawił się jako nowy dostawca narkotyków dopiero w przy ostatnim ich nabyciu w dniu 18 grudnia 2007 roku, co wskazuje na brak osoby która mogłaby stanowić źródło zaopatrzenia w 220 gram amfetaminy w okresie pomiędzy listopadem a grudniem 2007 roku,

- żaden ze współoskarżonych w niniejszym postępowaniu nie potwierdził faktu samodzielnego wyjazdu do W. A. R. (1), z którego ten przywiózłby 220 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w sytuacji gdy według twierdzeń tego ostatniego, jego ówczesni koledzy zawsze wiedzieli o kolejnych dostawach narkotyków, podobnie żaden ze współoskarżonych czy świadków nie zna również osoby D. R.,

- A. R. (1) wyjaśnił, iż zawsze udawał się do W. po 0,5 kg lub 1 kg amfetaminy (k.18, 64), zawsze też jeździł w towarzystwie innych osób (k.4297), zaś samodzielnie nie był w stanie sfinansować zakupu jakiegokolwiek porcji narkotyku, co przeczy istnieniu transakcji w ramach której nabyłby on w pojedynkę 220 gram amfetaminy,

- brak jest dowodów potwierdzających istnienie kontaktu telefonicznego pomiędzy A. R. (1) a D. R. w celu przekazania temu ostatniemu amfetaminy,

- podawane przez A. R. (1) dane dotyczące osoby, która miała nabyć od niego 50 gram amfetaminy w dniu jej przywiezienia z W. nieustalonego dnia w okresie listopad - grudzień 2007 roku nie odpowiadają okolicznościom związanym z D. R., który nie posiadał dostępu do mieszkania w F. (znajdującego się dodatkowo w innej lokalizacji niż opisywał A. R. (1)), nie miał tatuaży w widocznych miejscach i nie użytkował skutera,

2. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt. 2 k.p.k.), a mianowicie art. 7 k.p.k. polegające na niezasadnym uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego D. R., który zaprzeczając nabyciu od A. R. (1) amfetaminy wskazał, iż w okresie objętym zarzutem powrócił do Polski ze Szwecji i posiadając znaczne środki finansowe nie miał interesu w angażowaniu się w obrót narkotykami,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mających wpływ na jego treść (art. 438 pkt. 3 k.p.k.) polegający na uznaniu, iż D. R. w okresie listopad - grudzień 2007 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w drodze zakupu od A. R. (1) 50 gram amfetaminy za kwotę 800 złotych w celu dalszej odsprzedaży jakkolwiek brak jest w zgromadzonym w sprawie materiale miarodajnych dowodów mogących posłużyć powyższemu ustaleniu.

W petitum apelacji obrońca wniósł o

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu

ewentualnie

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Primo : Kwestie związane z apelacją prokuratora

Jakkolwiek pisemny środek odwoławczy wniesiony przez prokuratora, prima vista, nie zasługiwał na uwzględnienie, to jednak kontrola zaskarżonego orzeczenia nastąpiła poza granicami tego środka, wobec podniesienia na rozprawie odwoławczej zarzutów opartych także o przepis art. 440 k.p.k. Przy czym uwzględnienie tylko jednego zarzutu

na niekorzyść oskarżonego J. P. było w ogóle możliwe, wobec zakresu i kierunku (na **niekorzyść**) zaskarżenia pisemnego środka odwoławczego prokuratora.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny przedstawi zagadnienia związane z nieuwzględnieniem apelacji oskarżyciela publicznego, także niepozielenieniem pisemnej argumentacji dotyczącej oskarżonego J. P., a na końcu wskaże dlaczego uwzględnił podniesione na rozprawie odwoławczej zarzuty (jeden na niekorzyść i jeden na korzyść) oparte o przepis art. 440 k.p.k.

I. **Zorganizowana grupa przestępcza**

Argumenty apelacji prokuratora skierowane przeciwko uniewinnieniu oskarżonych od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., czego faktyczną i prawną konsekwencją była także zamiana opisów kolejnych czynów i kwalifikacji prawnej (pierwotnie obarczonych, poza zarzutem głównym np. z art. 56, czy 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znamieniem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej), **nie** zasługują na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (vide str. 37-42), przedstawił obszerną argumentację faktyczną i prawną, wraz z odwołaniem się do orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, która zasługuje na aprobatę. Zwłaszcza te rozważania, które odnoszą się do charakteru grupy, jej zorganizowania, w tym braku wewnętrznej struktury, trwałości i więzów organizacyjnych. Ma rację sąd I instancji, że brak jest dowodów na to by oskarżonych wiązały wspólne cele i by działali w zorganizowany sposób (vide uzasadnienie str.41). Fakt występujących niekiedy wspólnych wyjazdów po amfetaminę, zresztą w różnych konfiguracjach osobowych, o tym nie przesądza. Tak samo postępują współsprawcy. Tym bardziej, że nawet współdziałanie kilku lub kilkunastu osób w popełnieniu czynu lub czynów zabronionych nie decyduje jeszcze o istnieniu przesłanek uzasadniających przypisanie im udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Niezbędne jest wykazanie w oparciu o przeprowadzone dowody, że w konkretnym stanie faktycznym rzeczywiście występują wszystkie okoliczności pozwalające na przypisanie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, przy założeniu, iż zorganizowana grupa przestępcza to coś znacznie więcej niż współsprawstwo, czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo, czy też przestępstwa.

Nie sposób wreszcie powtarzać, czy wręcz przerzucać się argumentami opartymi głównie nie o własne przemyślenia, ale o dobrane orzecznictwo sądów, co czyni prokurator w pisemnym środku odwoławczym, a co słusznie w mowach końcowych dostrzegli obrońcy oskarżonych, zwłaszcza w replice - obrońca oskarżonego J. P. (adw. T. O.). Skoro przyjęliśmy, że przez wymagane ustawą "zorganizowanie" grupy rozumie się, że grupa taka ma wewnętrzną strukturę, zatem poszczególni jej członkowie pełnią określone funkcje bądź role, to aktualne jest domaganie się wykazania tych okoliczności. Apelacja prokuratora temu nie sprostała. Na pytanie - jakie wyznaczone role mieli oskarżeni, należy odpowiedzieć, że **żadne**. Bo nikt im takich ról nie wyznaczał. To co robili oskarżeni nie zależało od obsady, czy kreacji kogokolwiek, (np. szefa grupy, czy w jego braku, ustalonego wewnętrznego podziału), ale od indywidualnych potrzeb każdego z nich. Także czas realizacji np. zakupu amfetaminy, był przypadkowy. Nie wynikał z ustalonego harmonogramu, podziału zadań, czy ról poszczególnych osób, ale z pojawiających się ad hoc potrzeb każdego z oskarżonych. Także finansowanie zakupu środka odurzającego, a nazywając rzecz po imieniu tzw. „składka”, było czynione w ten właśnie sposób (ad hoc), w różnym układzie personalnym, w zależności od indywidualnych potrzeb i możliwości finansowych. Nie było zatem, żadnego ustalonego „finansowania się” oskarżonych, czy to w układzie pionowym, czy poziomym. Oskarżeni nie mieli też żadnego wspólnego dla grupy, przestępczego programu świadczącego o jej istnieniu (prędzej doraźna potrzeba, niż planowane cele). Owszem mieli własne potrzeby, które realizowali w drodze zwykłego przestępczego współdziałania, w dowolnym czasie, układzie personalnym, przy zróżnicowanych własnych źródłach finansowania. Przy czym nie przekazywano komukolwiek (np. szefowi, bo go nie było) uzyskiwanych ze sprzedaży amfetaminy pieniędzy, ani nie dzielono się nimi. Nie było także rozwiniętej sieci dealerskiej działającej na rzecz wspólnoty (grupy). Rozprowadzano narkotyki, kierując się własnymi potrzebami i wykorzystując własne znajomości, bez z góry narzuconego planu. Uczestniczący we wszystkich pięciu transakcjach A. R. (1), był potrzebny tylko dlatego, że miał „dojścia” do źródła zaopatrzenia. Nawet prokurator nie przypisuje mu roli kierowniczej.

Nie można również zaakceptować przedstawionej przez prokuratora argumentacji odnoszącej się do kwestii zarejestrowanych rozmów operacyjnych. Bo taka nie istnieje. Poza słuszną konstatacją, że interpretacja taka jest „bardzo utrudniona” (str. 5 apelacji), prokurator nie wykazał co konkretnie przemawia za jego oceną. Samo przywoływanie faktów: odbytych rozmów, czy ich odtworzenia jest zbyt ogólne. Oskarżyciela publicznego, należałoby zapytać wprost: co z tego wynika, jakie konkretne okoliczności tych rozmów przemawiają za takim stanowiskiem. Sąd Apelacyjny w tym składzie w innej sprawie tj. II AKa 150/12, dokonał ustaleń i ocen, także na podstawie treści zarejestrowanych rozmów telefonicznych i sms. Ale, niezależnie od faktu, że były to dowody dopełniające (poza innymi), to swoje stanowisko sąd obszernie uzasadnił, wskazując co konkretnie wynikało z ich treści (dla potrzeb tamtej sprawy m.in. ustalono ceny i ilości, polecenia wyjazdu, czy organizowania konwojów). Tego samego należało oczekiwać od prokuratora w tej sprawie. Jest w końcu stroną procesu, która poza tezami zawartymi w apelacji, powinna wykazać na czym konkretnym opiera swoje przekonanie i oceny. Wydaje się, że brak wiary w słusność własnych argumentów została wyrażona w apelacji w wielu miejscach, poza przywołanym wyżej m.in. przy dostrzeżeniu „niskiego stopnia zorganizowania grupy” (str. 7 apelacji). To wszystko przemawia przeciwko motywom zawartym w apelacji prokuratora, a „ubranym” w stosowne zarzuty odwoławcze, czy to błędów w ustaleniach faktycznych, czy obrazu przepisów postępowania.

II. Zagadnienia związane z czynem zarzucanym oskarżonemu J. P. w pkt III aktu oskarżenia, przekazanym do ponownego rozważenia Sądowi Rejonowemu w Białymstoku.

Jakkolwiek nie można zgodzić się z **pisemną** argumentacją prokuratora dotyczącą oskarżonego J. P. (zarzut II i uzasadnienie – in fine), to jednak na rozstrzygnięciu Sądu Apelacyjnego zaważyły, stosownie do przepisu art. 440 k.p.k., argumenty podniesione na rozprawie odwoławczej, w ramach zarzutów apelacji wniesionej przez niego na **niekorzyść** oskarżonego. Po pierwsze należy mieć na uwadze, że wskazane w apelacji dowody (z kart 410-414 i prawidłowo z karty 494), odnoszą się do innego zdarzenia faktycznego, tj. do 2007 roku, podczas gdy kwestionowany przez prokuratora zarzut z pkt III dotyczy czerwca-września 2006 r. Z relacji M. G. (1) wynika, że narkotyki kupował od J. P. „około pół roku temu”. Skoro protokół przesłuchania datowany jest na 28.02. 2008 r. to zdarzenie to miało miejsce w 2007 roku. Relacja ta zatem odnosi się do czynu przypisanego w pkt. VIII ppkt 2.

Tymczasem przedmiotem osądu jest zdarzenie zarzucane w pkt III trwające od czerwca do września 2006 r., a znajdujące swoje umocowanie dowodowe m.in. na karcie 97 Tom I akt sprawy. Oskarżony A. R. (1) mówi wprost „Towar od B. brał też J. P. (...). Kupował amfetaminę latem 2006 r. przez 2-3 miesiące. Widziałem 3-4 razy jak kupił od B. po 5 gram płacąc 100 zł. za 5 gram. (...)” Co do tej kwestii nie miał też wątpliwości Sąd Okręgowy przyjmując to ustalenie (vide str. 59 uzasadnienia wyroku). Tyle, że zostało ono faktycznie ocenione jako niekaralne posiadanie środka odurzającego.

Z tym poglądem prawnym nie zgodził prokurator, który na rozprawie odwoławczej, w **ramach** skierowanego na **niekorzyść** środka odwoławczego, przedstawił argumentację odwołującą się do orzecznictwa Sądu Najwyższego. Aprobując ją należy wskazać, że nie tylko w postanowieniu z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie III K 415/10, ale i w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt 24/10 po rozstrzygnięciu rozbieżności w wykładni prawa, występującej w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego w zakresie dotyczącym tego, **czy posiadanie** środka odurzającego lub substancji psychotropowej związane z jego zażywaniem lub zamiarem zażycia (na własny użytek) **stanowi realizację znamion czynu zabronionego opisanego w art. 62** ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd Najwyższy uchwalił, że „posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) **jest każde władanie** takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia”.

Zawarty w uchwale pogląd stoi w opozycji do stanowiska wyrażonego przez Sąd Okręgowy (vide str. 59 in fine odpisu uzasadnienia wyroku). Przy czym stanowisko Sądu Najwyższego **nie neguje**, że **użycie** środka odurzającego (określone w uchwale m.in. jako - znajdowanie się w stanie po jego użyciu), **jest niekaralne**. Ale też nie daje przyzwolenia na dowolne rozumienie przepisów ustawy w zakresie **karalnego posiadania** środka odurzającego lub

substancji psychotropowej. Sąd Najwyższy zwraca jedynie uwagę, że ustawodawca z obszaru karalności eliminuje takie wypadki, w których ustalenie niekaralnego znajdowania się w stanie po użyciu środka odurzającego lub substancji psychotropowej, byłoby w sposób nieuprawniony obchodzone przez dowodzenie wcześniejszego ich posiadania. Innymi słowy organ procesowy nie mając prawnych podstaw do ukarania za użycie środka, starałby się, tylko na tej podstawie dowieść, wcześniejszego karalnego posiadania. Skoro użyłeś, to musiałeś posiadać. Kwestia ta została obszernie omówiona w uchwale Sądu Najwyższego, z przywołaniem reguł dowodzenia i uwzględnieniem szeregu luk dowodowych. Np. stosownie do przepisu art. 5 § 2 k.p.k., nie można by było wykluczyć, że znajdujący się w stanie po użyciu środka, wcześniej nie sprawował nad nim władztwa, bo dostał go od innej osoby.

Nie dając przyzwolenia na dowolne rozumienie przepisów ustawy w zakresie **karalnego posiadania** środka odurzającego lub substancji psychotropowej, Sąd Najwyższy dokonał obszernej wykładni przepisów, odwołując się dodatkowo także do historycznego procesu stanowienia, w tej materii, zakazów, czy zgłaszanych de lege ferenda postulatów (proponując depenalizację posiadania nieznacznej ilości narkotyku na własny użytek). Nie pominięto w uchwale rozważań zasadniczych, dotyczących - ratio legis, wprowadzonej kryminalizacji posiadania. To jest potrzeby walki z osobami handlującymi, które często przy sobie posiadały jednorazowo niewielką ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej, co pozwalało uniknąć im kary. Te wszystkie kwestie pozostały poza polem (wydawałoby się jednostronnych) rozważań sądu I instancji, odnoszących się do wskazanej w zarzucie III ilości 15 gram amfetaminy.

Z tych względów mając na uwadze podniesione, stosownie do przepisu art. 440 k.p.k., zarzuty, a także wynikający z apelacji zakres i kierunek (na niekorzyść) zaskarżenia, należało w tym zakresie (tj. tylko czynu zarzucanego w pkt III), wyrok uchylić, a sprawę przekazać sądowi właściwemu rzeczowo tj. Rejonowemu i miejscowo – w B. do ponownego rozpoznania. Pomimo, wydawałoby się - na pierwszy rzut oka obszerności materiału, sąd winien skupić się na przedstawionym wyżej zagadnieniu związanym z czynem III, i tylko w tym zakresie przeprowadzić postępowanie dowodowe, wykorzystując przepis art. 442 k.p.k. rozważając przy tym argumenty przedstawione w wyroku Sądu Apelacyjnego. W zależności od ustaleń, ponowna ocena sądu powinna obejmować nie tylko sytuację wyjściową tj. czyn zarzucany z art. 59 ust. 1 ustawy, w zw. z art. 12 k.k., ale także, a może przede wszystkim kwestię posiadania tej ilości amfetaminy.

III. Kwestia pozostałych zarzutów podniesionych w ramach art. 440 k.p.k., przez prokuratora na rozprawie odwoławczej.

a) Co do oskarżonego T. C. – zważywszy na związek czasowy (m.in. porównanie dat przypisanych w pkt XII i XIII przestępnych zachowań) zarzut i wnioski prokuratora należało uznać za trafne. Dlatego też, Sąd Apelacyjny dokonał korekty wyroku na **korzyść** oskarżonego, także w zakresie kary.

b) Co do oskarżonego M. G. (2) – brak takiej zwartości czasowej jak w wypadku oskarżonego T. C., pozwala zaaprobować przyjęte przez sąd I instancji stanowisko faktyczne i prawne.

c) Co do oskarżonych : G. K. i M. G. (1) – jakkolwiek uwagi prokuratora nie są pozbawione słuszności (np. w stosunku do M. G. (1) kwestia wyeliminowania z podstawy skazania przepisu art. 13 § 1 k.k.), to jednak w wydanym wyroku nie można dopatrzeć się niesprawiedliwości w stopniu rażącym. Należy zauważyć, że obowiązujące przepisy k.p.k., odmiennie niż poprzednie tj. z 1969 r. (vide przepis art. 382 d.k.p.k.), ukształtowały poruszane tu zagadnienie. W miejsce oczywistej niesprawiedliwości (art. 382 d.k.p.k.), ustawodawca przyjął wyższe wymagania, tj. niesprawiedliwość rażącą. Oczywistym jest, że ustalenie czy orzeczenie jest „rażąco” niesprawiedliwe ma charakter oceny. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, w wypadku wskazania jakiegoś uchybienia z art. 438 k.p.k. opartego o przepis art. 440 k.p.k., nie można ograniczać się tylko do wskazania samej możliwości wpływu uchybienia na treść orzeczenia. Konieczne jest wykazanie, że uchybienie to miało taki wpływ. Tego w wypadku oskarżonych G. K. i M. G. (1) dopatrzeć się nie można. Bowiem co do tych oskarżonych ewentualna zmiana zastosowanych przepisów (np. wyeliminowanie z podstawy skazania przepisu art. 13 § 1 k.k., czy potraktowanie zachowania oskarżonego G. K. jako jednego przestępstwa nie spowoduje dodatkowej dolegliwości (nb. zmianie nie uległyby także wymierzone mu kary). Nie można tu zatem mówić o rażącej niesprawiedliwości wyroku. Tym bardziej, że prokurator nie znalazł

podstaw do kwestionowania tych rozstrzygnięć w ramach zwykłego środka odwoławczego, zgadzając się z nimi, czemu, poza kwestionowaną częścią wyroku, dał wyraz w uzasadnieniu apelacji (vide str. 4 in principio).

Secundo : Apelacje obrońców oskarżonych

Apelacje obrońców oskarżonych, poza argumentacją odnoszącą się do zarzucanego M. S. (2) czynu z pkt XXIII, nie zasługują na uwzględnienie.

Przy czym apelacje obrońców oskarżonych A. R. (1), J. P., G. K., M. G. (1), K. L., R. R. (1), P. M. (1), K. M., M. G. (2) i D. R. w stopniu oczywistym.

I. Zawarte w apelacjach obrońców oskarżonych (poza apelacją obrońcy oskarżonego A. R. (1)), bardzo liczne i powtarzające się w różnym układzie zarzuty obrazy przepisów postępowania (a mianowicie art. 4, art. 5 § 2, art. 7, art. 410, art.413 § 2, art. 424 k.p.k.), czy też (poza apelacją obrońcy oskarżonego A. R. (1)) w każdej zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, nie są słuszne. Tak zarzuty, jak i uzasadnienia środków odwoławczych nie zawierają argumentów mogących skutecznie podważyć tok rozumowania sądu I instancji. Mają one w przeważającej mierze charakter polemiczny, związany z dokonaną przez sąd I instancji oceną dowodów, w tym **przede wszystkim** z oceną wyjaśnień A. R. (1), ale także wyjaśnień innych oskarżonych, czy zeznań świadków np. P. H., R. H., A. R. (4), czy J. O., którzy obciążają poszczególnych oskarżonych. Pojawiający się przy tej okazji zarzut oparcia skazania na „pomówieniach”, jak to określają apelujący nie jest słuszny. Bowiem relacje np. A. R. (1) (dla wielu oskarżonych – kluczowego dowodu obciążającego), znajdują potwierdzenie w innych dowodach zebranych **w całej sprawie**, a nie tylko w kwestiach dotyczących jednego oskarżonego. Skoro, co wykazemy poniżej w punktach dotyczących poszczególnych oskarżonych, zasadnicze elementy tych relacji znajdują potwierdzenie w innych dowodach, trudno zarzucać sądowi I instancji, by swoje przekonanie oparł tylko na jednym dowodzie, i to zdaniem obrońców oskarżonych, dowodzie wątpliwym. Nie sposób zatem przyjąć, by poczynione w ten sposób ustalenia faktyczne były dowolne. Wobec potwierdzenia wyjaśnień oskarżonego A. R. (1), przez inne dowody, i to co do wielu zasadniczych okoliczności nie sposób też przyjąć, jak chcą tego autorzy apelacji, że sąd bezpodstawnie uznał je za wiarygodne. Kwestia niewielkich różnic w składanych na różnych etapach postępowania, wyjaśnieniach A. R. (1) została dostrzeżona przez sąd I instancji i poddana wnikliwej analizie (vide - uzasadnienie wyroku). Związana była, co zauważa także Sąd Apelacyjny, z upływem czasu od momentu popełnienia przestępstw do chwili składania wyjaśnień i to przed różnymi organami (prokuratura i sąd), jak i też w różnym okresie, czy też z mnogością zarejestrowanych i podlegających odtworzeniu zdarzeń. Przy czym nie były to różnice znaczące, tj. mogące mieć wpływ na ustalenia faktyczne. Przeciwnie, wobec pojawiających się zarzutów, także sformułowanych wprost, należy zauważyć, że opinia sądu psychiatryczna (vide tom XVIII karty - 3228-3221), przemawia **na korzyść** dowodów z wyjaśnień tego oskarżonego. Odwołajmy się, nie do wybranych przez obrońcę fragmentów, ale do istotnych jej spostrzeżeń i konkluzji: „ wypowiedzi zborne dorzeczne, zgodne z treścią pytań bez psychotycznych objawów wytwórczych. Pamięć dobra. Orientacja co do czasu, miejsca i otoczenia prawidłowo zachowana”. Przede wszystkim, co podnoszono wyżej, nie może uciec z pola widzenia to, że wiele zdarzeń, o których relacjonował oskarżony A. R. (1), znalazło potwierdzenie, co do wielu istotnych szczegółów, w innych dowodach. Obok relacji tego oskarżonego, sądy obu instancji - w całej sprawie (a nie tylko co do wybranych oskarżonych) - dysponowały innymi dowodami. Wreszcie wskazane dowody, zwłaszcza z wyjaśnień A. R. (1), są logiczne zgodne z następującą po sobie konsekwencją zdarzeń. Przy czym **oskarżony nie umniejsza** swojej winy. Nie można też dostrzec w nich chęci fałszywego obciążenia, bądź przerzucenia odpowiedzialności za własne czyny na inne osoby. Co też Sąd Okręgowy wykazał. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego analiza i wyprowadzone oceny dowodów nie wykraczają poza ramy przepisu art. 7 k.p.k. Tym ocenom, na co wskazują apelacje, niektórzy obrońcy przeciwstawiają własny punkt widzenia. Z ocenami sądu I instancji, jak to jest w wielu sprawach, można się nie zgadzać, ale by zostały one skutecznie podważone należy przedstawić konkretne argumenty, które zanegują mający na nie wpływ, sposób procedowania lub to, że dokonane analizy wykraczają poza ochronę przepisu art. 7 k.p.k. Nie mogą natomiast sprowadzać się tylko do wyrażenia odmiennego punktu widzenia. Np. poprzez standardowe powielanie zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k., czy wskazywanie, że wyjaśnienia oskarżonego A. R. (1) to jedynie pomówienia i dlatego należy odmówić im wiary. Przy zupełnym braku spojrzenia na jego relacje, wykraczające poza własny przedmiot zainteresowania (tj. własnego mandanta). A

do czego były zobligowane sądy obu instancji. Bowiern tak prezentowane własne oceny, mają charakter polemiczny. Odnosząc się do bardzo licznej grupy zarzutów przepisów prawa procesowego, „atakujących” wartość dowodową zeznań świadka A. R. (5) należy zatem zauważyć, że sprowadzają się one właśnie do polemiki z ocenami Sądu Okręgowego. Sąd Apelacyjny nie dostrzega w nich argumentów, które mogłyby podważyć sposób rozumowania sądu I instancji. Powtarzający się w wielu apelacjach zarzut obrazy przepisu art. 5 § 2 k.p.k., nie mógł odnieść pożądanego skutku, albowiem w tej sprawie nie występowały nie dające się usunąć wątpliwości. Sąd Najwyższy, a w ślad za nim wielokrotnie m.in. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, zwracał uwagę, że przepis ten odnosi się do tych sytuacji, w których pomimo przeprowadzenia wszystkich dowodów, istnieją wątpliwości, nie dające się usunąć, w żaden inny sposób. Jeżeli rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Białymstoku (poza kwestią zarzutu z pkt XXIII dotyczącego M. S. (2)), jest wynikiem prawidłowo przeprowadzonego postępowania, bez istotnego naruszenia przepisów prawa procesowego i nie zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego, nie zawiera ono żadnych luk, to stawianie zarzutu obrazy przepisu art. 5 § 2 k.p.k., nie jest słuszne. W istocie pojawiający się w wielu apelacjach zarzut, sprowadza się w przeważającej mierze do obrazy art. 7 k.p.k. tj. zarzutu **dowolności** w ocenie materiału dowodowego, którego fatycznym celem jest wzmocnienie innych zarzutów zawartych w apelacjach zwłaszcza błędu w ustaleniach faktycznych. Lektura uzasadnień środków odwoławczych potwierdza te spostrzeżenia Sądu Apelacyjnego. obrońcy nie wskazują na istotną lukę w materiale dowodowym, której usunięcie mogłoby prowadzić do odmiennego wnioskowania o winie oskarżonych. Natomiast obrońcy mają zastrzeżenia co do oceny wiarygodności poszczególnych dowodów, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego A. R. (5). W takim wypadku, wątpliwości te mogą być rozstrzygane na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen wynikającej z treści art. 7 k.p.k. A zatem gdy niektóre ustalenia faktyczne zależne są od dania wiary, w tej sprawie wyjaśnieniom tego oskarżonego, czy wyjaśnieniom innych oskarżonych lub zeznaniom świadków np. P. H., R. H., A. R. (4), czy J. O., lub odmówienia jej wyjaśnieniom pozostałych oskarżonych (co także jest mocno akcentowane w apelacjach), w całości lub w części, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio semper pro reo. Zresztą, co podnoszono wyżej, przepis art. 7 k.p.k. był także wskazywany przez obrońców oskarżonych, jako przedmiot naruszenia prawa procesowego przez sąd I instancji. Uzasadnienie wyroku sądu I instancji odpowiada na poruszane w apelacjach zagadnienia. Sąd Okręgowy, w obszernym uzasadnieniu, podzielonym na części dotyczące poszczególnych oskarżonych, odniósł się do będącej przedmiotem zarzutów oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. R. (1), tak przy każdej grupie omawianych dowodów, jak i w sposób szczególny przy omawianiu „winy” tych oskarżonych, których te wyjaśnienia dotyczą. Na tę kwestię przenosi się cały ciężar zarzutów obrońców oskarżonych. Ta ocena wiarygodności konkretnego dowodu – co było już przedmiotem uwag Sądu Apelacyjnego – może być rozstrzygana jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen wynikającej z treści art. 7 k.p.k.” W tym kontekście zarzuty, zawarte w apelacjach obrońców oskarżonych, odnoszące się właśnie do dokonanej przez sąd analizy prawdomówności tego oskarżonego nie są słuszne.

II. Po tych obszernych uwagach, odnoszących się w sposób generalny do zarzutów powtarzających się w apelacjach obrońców wszystkich oskarżonych, Sąd Apelacyjny, już w sposób skrótowy przedstawi argumentację wskazującą, dlaczego nie uwzględniono konkretnych, powtarzających się uwag (zarzutów) poszczególnych obrońców, kwestionujących w gruncie rzeczy (także za pomocą zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego), ustalenia faktyczne.

I tak, posługując się precyzyjnie wskazanymi dowodami, należy przypomnieć (bo kwestie te były już przedmiotem prawidłowych ustaleń i ocen sądu I instancji), obrońcom oskarżonych;

1. **J. P.**

Kwestionowane wspólne nabycie amfetaminy z A. R. (1)

Opis transakcji wynika z:

a) wyjaśnień oskarżonego A. R. (1), vide tom I karty 98-99,

- b) także z dalszych wyjaśnień złożonych przez A. R. (1) (znajdujących się na karcie 329-333), a w związku z postawionym mu zarzutem (vide karta 327, tom II),
- c) z dalszych wyjaśnień wspierających – pozwalających ocenić dowód, (z kart 765-768 tom IV),
- d) wreszcie, co istotne, z wyjaśnień A. R. (1) z kart 1485-1490 t. VIII,
- e) nie można przy tym pominąć zeznań J. O. z kart 1922-1923 tom X, który opisał przebieg transakcji i wysokość płaconych kwot.

Kwestia przekazania lub udzielania amfetaminy:

- a) M. S. (1) (20 gram w cenie 100 zł. za 5 gr, nie mniej niż 400 zł.) wynika to m.in. z dowodów, vide – t. II K- 333, wyjaśnienia A. R. (1) „M. brał od J. nie więcej niż 20 gram.”
- b) M. G. (1) (65 gram, 75 zł. tj. łącznie 975 zł.), vide – wyjaśnienia A. R. (1) tom II karty 322-333 „wiem, że liczył dla G. po 15 zł. za gram”), a także z dowodów znajdujących się w aktach w tomie II, karty 412-414 wyjaśnienia M. G. (1), który przyznał się do nabywania narkotyków i wskazał od kogo karta - 413,
- c) A. R. (1) (15-18 gram po 8 zł. za gram), vide wyjaśnienia A. R. (1) tom II karta - 332,
- d) innym osobom, opisujące ten stan rzeczy, wyjaśnienia A. R. (1) vide - tom II karty 332-333,

Niesłusznie obrońca dyskredytuje wartość dowodową wyjaśnień M. G. (1) złożonych w śledztwie, albowiem wbrew temu co twierdzi, wyjaśniając 28.02.2008 r. nie był on jeszcze tymczasowo aresztowany, a jedynie – godzinę wcześniej zatrzymany, a wyjaśnienia składał w obecności prokuratora i protokolantki.

Wyjaśnienia A. R. (1) uzupełniają się w odpowiedniej części z zeznaniami J. O.. Nie jest zatem tak, że dysponowano jednym dowodem. Co więcej, na co słusznie zwraca uwagę w uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy, dowody z wyjaśnień A. R. (1) zostały potwierdzone, w całej sprawie, innymi dowodami.

2. G. K.

Przeciwko temu oskarżonemu przemawiały prawidłowo wskazane i ocenione przez sąd I instancji, m.in. następujące dowody:

- a) rozpoznanie w trakcie okazania tom I, k-125-129 v.
- b) wyjaśnienia A. R. (1) (karty 208-209 oraz tom XV karty 2916), a także na karcie 209 relacje dotyczące ilości tj. 0,5 kg,
- c) wyjaśnienia R. G. (...) z karty 482, który przyznał, że G. K. zażywał narkotyki,
- d) konfrontacja z R. G. karta - 487
- e) Czy wreszcie wyjaśnienia z tomu XVI, karty 3047, gdzie oskarżony przyznał się do bezpośredniego udzielenia amfetaminy J. M.

3. M. G. (1), ps. (...)

Kwestie dotyczące zarzutu XII

- a) Wystarczy odwołać się do wyjaśnień M. G. (1) wspólnych dla tej części, w której obciążał J. P., tom II k-412 „ Te 0,5 kg amfetaminy kupiliśmy na spółkę w trzy osoby tzn. **ja** , A. R. (1) i M. S. (1) (...)”. Przy czym oskarżony przyznaje się do nabywania narkotyków. A zatem nie jest tak, jak chcą obrońcy oskarżonych, że wyjaśnienia A. R. (1) są jedynymi.

Odwołajmy się także do jego dalszych wyjaśnień z karty - 494v. „Z R. jeździłem po narkotyki do W.” „R. znam bo razem naprawiamy samochody”.

b) Należy zauważyć, że tym wyjaśnieniom odpowiadają wyjaśnienia A. R. (1), m.in. z kart 329-333, w których potwierdza wspólną pracę przy samochodach. Oskarżony wyjaśnia także kwestię nabycia wspólnie z innymi 0,5 kg amfetaminy za 7500 zł oraz co stało się ze 150 gr., które wziął M. G. (1) (vide karta -331 tom II).

c) Sąd dysponował także zeznaniami A. R. (4) dotyczącymi zeszytu, w którym były odnotowywane transakcje narkotykowe M. G. (1).

d) A nadto wspierającymi te zeznania kserokopiami kartek zeszytu k-871-871v tom V, czy protokołem oględzin zeszytu karty 849-850 tom V.

e) obrońca nie zaprzecza, że te zapiski zostały sporządzone przez M. G. (1), twierdzi jednak niesłusznie, że odnoszą się do części samochodowych.

f) Analiza wyjaśnień A. R. (1) w połączeniu z analizą zapisków, które prowadził M. G. (1), w tym występujące w nich pseudonimy np. (...) czyli M. S. (1), czy inne, potwierdzają prowadzoną przez oskarżonego działalność. Także zapisane tam kwoty i ilości odnoszą się do sprzedawanej amfetaminy, a nie do części samochodowych. Są bowiem dla niej charakterystyczne i pojawiają się w innych dowodach np. wyjaśnieniach, czy zeznaniach.

g) obrońca bezzasadnie odmawia wiary zeznaniom żony A. R. (1) - A. R. (4) tylko dlatego, że jest dla A. R. (1) osobą bliską, ale z tych samych powodów, czego nie można zaakceptować, karze dać wiarę żonie oskarżonego M. G. (1) - Pani K. G..

Zarzut XIII

Za zasadnością przypisania czynu opisanego w tym zarzucie, czego wydaje się nie dostrzegać obrońca, przemawiały m.in. następujące dowody:

a) Zeznania J. O., który został skazany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 16.01.2006 br., w sprawie III K 223/08 za ten właśnie czyn na karę 1 roku pozbawienia wolności.

b) A także jego zeznanie z tomu XI, z kart 2045-2046, gdzie wskazał czas i miejsce poznania oskarżonego, jego pseudonim oraz opisał okoliczności włamania i kradzieży, a także od kogo wyszła inicjatywa. Także to, że zapakował te rzeczy do bagażnika swojego samochodu. Świadek rozpoznał oskarżonego. Zeznania te zostały wsparte przez inne dowody, jak:

c) protokół przeszukania (w bagażniku tego samochodu odnaleziono jeden z przedmiotów, a oskarżony nie wskazał konkretnej osoby, od której miał go nabyć).

d) Pokrzywdzony (karta 2069 tom XI) rozpoznał ten przedmiot stwierdzając, że jest to taki sam, jak ten który mu skradziono.

e) Pomimo, iż obrońca wykorzystuje fakt, że pokrzywdzony nie ocenił tego przedmiotu, jako tego samego, to jednak należy zauważyć, że pokrzywdzony rozpoznał go po obudowie, kształcie, Przy czym z uwagi na to, że nie miał on cech charakterystycznych, niemożliwym było 100% rozpoznanie przedmiotu jako tego samego. Wreszcie należy wziąć pod uwagę upływ czasu (roku).

4. K. L., (...)

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, za jego winą przemawiały trafnie ocenione przez sąd I instancji:

a) wyjaśnienia A. R. (1) (tom I karta 97), który przedstawił m.in., że „kolejną osobą, która zaopatrywała się w amfetaminę u B. był K. L. ps. (...), po czym opisał to co widział, ile kupował i za jakie kwoty.

b) Oskarżonego obciąża także R. G., (vide tom III karta 483), który słyszał, że po narkotyki do S. jeździł (...).

c) Wreszcie wyjaśnienia samego K. L. (tom III karta 454), gdzie oskarżony opisał kupno amfetaminy od B., czas, ceny. Tyle, że przyznał się w nich się do małych ilości, co zauważa w uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy (vide jego str. 31). Sąd I instancji czyni trafne rozważania także co do sprzedaży narkotyku, wywodząc, że ilość nabytego środka nie mogła być przeznaczona na własny użytek

5. **M. S. (2)**

Także i tu, pomimo twierdzeń obrońcy oskarżonego, sąd I instancji trafnie wskazał i ocenił następujące dowody:

W zakresie czynu **XXII**, (co zostało obszernie uzasadnione na stronie 33):

a) wystarczy odwołać się do wyjaśnień A. R. (1) z karty 332 tom II, gdzie relacjonowany jest opis transakcji, która według postanowienia o przedstawieniu zarzutów (vide k-327), a do której w wyjaśnieniach odnosi się oskarżony odbyła się w 2007 r. Wynika z niej, że A. R. (1) sprzedał 50 gramów amfetaminy M. S. (2). Nie jest zatem tak jak twierdzi w apelacji obrońca, że brak jest dowodów dotyczących tego rodzaju transakcji, w której odbiorcą amfetaminy miał być oskarżony M. S. (2). Wskazują na to powołane wyżej dowody, a nie tylko wybiórczo wskazane w apelacji tj. z kart 3072-3073.

b) błędne jest podważanie wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonego A. R. (1), w oparciu o wnioski opinii sądowno psychiatrycznej. Przeciwnie, jak wskazano w pierwszej części uzasadnienia, opinia sądowno psychiatryczna, przemawia na korzyść dowodów z wyjaśnień oskarżonego. Wystarczy przywołać jej fragmenty, nie tylko te wybrane przez obrońcę (vide karta 3229 „wypowiedzi zborne dorzeczne, zgodne z treścią pytań bez psychotycznych objawów wytwórczych. Pamięć dobra. Orientacja co do czasu, miejsca i otoczenia prawidłowo zachowana”. Czy z karty 3231 – „W czasie aktualnego badania psychiatrycznego był on wszechstronnie zorientowany, wypowiedzi logiczne, zgodne z treścią pytań. Nie stwierdzono objawów wytwórczych typu urojeń. Aktualnie jest on werbalnie krytyczny”.

Kwestia **uniewinnienia** od zarzutu **XXIII** (tj. popełnienia przestępstwa w B. i J., a polegającego m.in. na udzielaniu innym osobom amfetaminy w cenie 40 zł. za 1 gram)

c) Ogólnikowość zarzutu w połączeniu z ogólnikowością relacji, tj. dowodu z wyjaśnień A. R. (1), któremu sądy obu instancji dają wiarę, doprowadziła Sąd Apelacyjny do wątpliwości, które stosownie do przepisu art. 5 § 2 k.p.k., wobec niemożności ich usunięcia musiały być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego.

d) Nie można wykluczyć, że relacje A. R. (1) odnoszą się do zdarzeń, za które oskarżony został już skazany prawomocnym wyrokiem (vide karta 958 tom V), gdzie zawarty jest zbliżony opis zdarzenia i wartość amfetaminy. Odwołajmy się do wyjaśnień A. R. (1) z tomu I, a karty 97, „... amfetaminę od B. kupował też mężczyzna o nazwisku S. ps. (...). Mieszka w okolicach S.. Jeździł (...) koloru białego. S. opowiadał o kupowaniu amfetaminy, którą sprzedawał później na dyskotecę w J..” Należy zwrócić uwagę również na wyjaśnienia wcześniejsze z karty 96 z tom I, „ Ja kupowałem amfetaminę od B. w okresie styczeń - luty 2005 r. do końca 2006 r”. Czy z tomu II karty 210, „ W mojej obecności (...) i J. P. rozmawiali, że B. powinien im taniej sprzedawać narkotyki bo dużo kupują”. Wszystko to może wskazywać, że opisywane przez A. R. (1) „wynurzenia” oskarżonego S. odnosiły się do zachowań z okresu, za które został on już ukarany.

e) Niezależnie od tych dowodów należało wziąć pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego S. (vide karta 843 tom V,), w tej części w której przyznał, że był karany za udzielanie narkotyków na dyskotecę w J..

f) Nie wiadomo zatem, którego okresu dotyczą, zasłyszane przez A. R. (1) relacje oskarżonego M. S. (2). Nie można wykluczyć, że właśnie okresu za które był już ukarany. Brak pewności, kazał Sądowi Apelacyjnemu przyjąć reguły

opisane w art. 5 § 2 k.p.k., (i w związku z tym oskarżonego uniewinnić), a nie bez żadnej wątpliwości uznać, że doszło do sytuacji opisanej w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Za taką decyzją przemawiają też inne okoliczności, w tym brak doprecyzowania odczytanych wyjaśnień z kart 97-98, (vide karta 4298). Te wątpliwości nie zostały rozwiane w toku przesłuchania B. K. (3) (vide karty 5212, 5369, 5212), który nie doprecyzował w jakim czasie sprzedawał amfetaminę oskarżonemu S.. A stosownie do przepisu art. 410 k.p.k., Sąd Apelacyjny musiał oprzeć się tylko na materiale dowodowym ujawnionym w toku rozprawy głównej. Taki też materiał znajdował się na przywołanych wyżej kartach z rozprawy.

6. Ma rację obrońca oskarżonego co do faktu zatarcia skazania, (vide tom XXIX karta 5692), jednak uchybienie sądu nie miało wpływu na treść orzeczenia o karze, bowiem należało mieć na uwadze także inne okoliczności dostrzeżone wcześniej przez sąd I instancji tj. z art. 53 k.k., przy braku warunków z art. 69 § 1 k.k. (vide aprobowane przez sąd odwoławczy, uwagi odnoszące się do wszystkich oskarżonych, w tym i oskarżonego M. S. (2), zawarte na str. 49 - pisemnego uzasadnienia wyroku).

7. R. R. (1)

Co do tego oskarżonego:

a) Sąd Okręgowy słusznie oparł skazanie m.in. na wyjaśnieniach A. R. (1) vide m.in. tom I, karta 98, „większość amfetaminy sprzedawał J. i małolat z A.”. ... „Małolat z A. i J. przynieśli mi część pieniędzy „ ... „J. i małolat z A. przynieśli mi część pieniędzy”.

b) Należy także zauważyć, że A. R. (1) rozpoznał R. R. (1) (vide karty 216 i 217).

c) Także J. O. (karty 1922-1923 tom X) obciążył oskarżonego, „Ten małolat to R. R. (1)”. Na wskazanych wyżej kartach J. O. opisał okoliczności związane ze składkami na zakup amfetaminy czy jej kupnem.

d) Wobec zarzutów wskazanych wprost, a także w uzasadnieniu apelacji odnoszących się do braku dowodów na to, że oskarżony uzyskał korzyść majątkową należy stwierdzić, że:

- uczestnictwo w obrocie, w przeciwieństwie do wprowadzenia do obrotu, nie musi być skutkowe,
- działanie polega na odpłatnym lub nieodpłatnym przyjęciu środków odurzających w celu ich dalszego przekazania (i taki jest, czego nie dostrzega obrońca) przypisany oskarżonemu zarzut),
- przypisane ilości, tj. 2 razy po 1 kg. przekonują właśnie o takim działaniu.

8. P. M. (1)

Słusznie sąd I instancji wskazał, że przeciwko oskarżonemu przemawiają należycie ocenione dowody m.in.:

a) z zeznań P. H. (karta 1745 tom IX, który przyznał, że zna P. M. (1) (chłopaka z P.);

b) ponadto została opisana transakcja dotycząca 0,5 kg amfetaminy, w tym że przyjechał z jakimś chłopakiem i dziewczyną (odniesiono się także do kwestii mąki w amfetaminie i podjęcia się przez T. M. naprawienia tej sytuacji – wyprawa do W.).

c) oskarżony został też rozpoznany przez A. R. (1) oraz przez P. H.,

d) ponadto, w dalszych wyjaśnieniach obciążył go też A. R. (1) vide tom VIII, karta 1489 oraz pośrednio św. R. H. w kwestii handlu amfetaminą.

9. K. M.

Tego oskarżonego, co zostało trafnie ocenione przez sąd I instancji obciążają dowody m.in.:

a) z wyjaśnień R. G. (obecnie M.) ps. (...), (vide tom III, karta 483 in fine). A zatem nie tylko krytykowany przez wszystkich obrońców dowód z wyjaśnień A. R. (1), ale także inne dowody przemawiają przeciwko oskarżonemu, tu dowód z wyjaśnień R. G., który dodatkowo spotkał (K.) oskarżonego i miał możliwość **przyjrzenia** mu się, co przemawia przeciwko zarzutom „atakującym” czynność rozpoznania.

b) Co więcej dowód z rozpoznania, wskazuje na brak wątpliwości co do osoby oskarżonego (vide protokół okazania karta 1663-1664 tom IX) „jest to z całą pewnością K., który (...) sprzedał mi około 10 gram amfetaminy za 100 zł.” Niezależnie od rozpoznania po rysach twarzy, w wyjaśnieniach podał też jego pseudonim, a także to, że M. **zna od kilku lat**. Nie była to zatem znajomość świeża. Ta kilkuletnia znajomość dodatkowo czyni chybionym zarzuty dotyczące rozpoznania oskarżonego. Także w tej części, w której obrońca podnosi fakt zaprzeczenia przez oskarżonego K. M. znajomości z R. G..

c) Ekspozycja w apelacji kwestia miejsca popełnienia przestępstwa to nie tylko K., co wynika z k-483 in fine tj. miejsca nabycia ale także miejsce rozliczenia się. Zresztą ewentualne uchybienie nie miałyby wpływu na treść orzeczenia.

d) Odpowiadając na zarzut braku środków finansowych, należy zauważyć, że dowód z wyjaśnień R. G. przemawia przeciwko twierdzeniom obrońcy. Na marginesie należy przypomnieć, to na co wskazywał w wielu orzeczeniach Sąd Apelacyjny w Białymstoku, tj., że w transakcjach narkotykowych, środki te mogą być brane „na kredyt” Rozliczenie następuje później.

10. **M. G. (2)**

Przeciwko oskarżonemu przemawiają wskazane w uzasadnieniu wyroku i prawidłowo ocenione przez sąd I instancji (vide - uzasadnienie str. 36) dowody:

a) Z wyjaśnień A. R. (1) tom VIII, karta 1435, tom IX karta 1742, czy z tomu XV karta - 2916.

b) Wreszcie wyjaśnienia samego oskarżonego M. G. (2) z tomu XVII karta - 3362 „były takie sytuacje (...) , że sprzedawałem narkotyki osobie z L. ”. Dodajmy, że w czasie tego przesłuchania był obecny obrońca oskarżonego.

c) Co do zarzutu XXXI, wystarczy poprzestać na, prawidłowo ocenionych przez sąd I instancji, dowodach z karty 3364 tom – XVII akt sprawy.

11. **D. R.**

Także ta najobszerniejsza apelacja, z dużą ilością zarzutów odnoszących się w przeważającej mierze do błędów w ustaleniach faktycznych nie jest słuszna, z następujących powodów:

a) Co do zarzutu wskazanego w pkt **1 (tiret pierwszy)** wskazującego na zaprzeczenie przez P. H. by A. R. (1) kupował od niego amfetaminę w ilości 250 gram, a w ogóle to narkotyki, jak twierdzi obrońca, były kupowane w ilościach nie mniejszych niż 0,5 kg. Tym twierdzeniom obrońcy przeczą zacytowane fragmenty wyjaśnień co do poniższych punktów oraz zeznania P. H. z kart 1744-1747 (protokoły te zawierają nota bene podwójnie karty z powtórzeniami). Ale ich treść nie wskazuje na zaprzeczenia o jakich wspomina obrońca. Na karcie 1747 świadek H. zeznał, że A. R. (1) był sam, ponadto, że został on odwieziony przez R. do domu. Także dowody zawarte w tomie XXIII karta 4965 przemawiają przeciwko twierdzeniom obrońcy: „byłem skazany w tej sprawie (H.) i poddałem się karze. „Przeważnie sprzedawałem po pół kilograma”. Ale przeważnie to nie znaczy zawsze, jak tego chce autor apelacji, o czym zresztą świadczą poniższe relacje.

b) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret drugi)**. Kwestię dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. C. sąd uzasadnił na str. 24. Ponadto kontakt ten potwierdził A. R. (1) (k-128), „kiedy zbierałem 2000 zł na 250 gram, mój znajomy C.

(...) skontaktował mnie ze swoim znajomym, który chciał kupić amfetaminę (...) Wtedy C. powiedział, że zna tego znajomego i on może mi zapłacić 800 zł za 50 [vide zarzut XXXII] gram amfy” (...) „Ten znajomy C. zaraz wyszedł z klatki” vide - karta 128 v.

c) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret trzeci)**. Kwestionowany przez obrońcę fakt został potwierdzony innymi dowodami, w tym wyjaśnieniami A. R. (1).

d) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret czwarty)**. Obrońca eksponuje brak osoby, która mogła stanowić źródło zaopatrzenia. Tymczasem wyrokiem z dnia 16 stycznia 2009 r. w sprawie (...) P. H. został skazany (vide zarzut II, pkt 4), karta 5762 tom XXIX za **wprowadzenie** do obrotu w okresie listopad grudzień 2007 r. 220 gram amfetaminy za kwotę 2000 zł.

e) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret piąty)**, gdzie zawarto twierdzenie, iż żaden z oskarżonych nie potwierdził, faktu samodzielnego wyjazdu A. R. (1). Tymczasem z zeznań P. H. tom VI karta 1076, wynika sytuacja przeciwna. Świadek zeznał: „Potem w grudniu 2007 r. był kolejny kontakt z A.. A. przyjechał na ulice (...) tym samym samochodem. Był **sam**. Sytuacja się powtórzyła” Należy przypomnieć, że wcześniej świadek zeznał o odbiorze paczki.

f) Co do zarzutu z pkt. **1 (tiret szósty)**, kwestionującego możliwość samodzielnego sfinansowania jakiegokolwiek porcji narkotyku. Obrońca pomija wyjaśnienia A. R. (1) z tomu I, k-128-128v,, który relacjonował, że: „Okolo 2 tygodni po tej nieudanej transakcji pojechałem do P. sam (...), Dałem mu pieniądze a on dał mi 220 gr amfetaminy.” Jak się później okazało po zważeniu.

g) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret siódmy)**, gdzie podnosi się brak dowodów na kontakt telefoniczny. Ale fakt zakupu amfetaminy potwierdzają inne dowody.

h) Co do zarzutu z pkt **1 (tiret ósmy)**. Kwestię dania wiary wyjaśnieniom T. C. sąd I instancji uzasadnił na str. 24 uzasadnienia, a umiejscowienie transakcji tj. zamieszkiwania w lokalu wskazanym przez A. R. (1), uzasadniono na karcie 37. Sąd Apelacyjny ustalenia te i oceny aprobuje.

i) Co do zarzutu z pkt **2**. Związanego z powrotem D. R. ze Szwecji. Kwestia powrotu ze Szwecji została wyjaśniona na karcie 37 uzasadnienia, a nastąpiło to 5 listopada 2007 r. (karta 4358 tom XXII), a przecież zarzut obejmuje okres listopad - grudzień. Czyli fakt pobytu w Szwecji do 5 listopada nie wyklucza możliwości popełnienia przestępstwa.

III. Kara

Poza trafnie podniesionym zarzutem dotyczącym błędnego ustalenia uprzedniej karalności oskarżonego M. S. (2) (fakt zatarcia skazania, vide XXIX karta 5692), trzeba powtórzyć, że uchybienie to nie miało wpływu na treść orzeczenia o karze. Należało mieć na uwadze także inne okoliczności dostrzeżone przez sąd I instancji z art. 53 k.k., przy braku warunków z art. 69 § 1 k.k. (vide uwagi odnoszące się do wszystkich oskarżonych str. 49, pisemnego uzasadnienia wyroku). Nie można też zgodzić się też z (wyrażoną wprost w apelacjach, np. obrońcy oskarżonego A. R. (1), bądź wynikającą z zakresu zaskarżenia), argumentacją obrońców odnoszącą się do wymierzonych oskarżonym kar. Są one, wbrew twierdzeniom współmierne do stopnia zawinienia. Co więcej sąd I instancji nie poprzestał na wskazanych wybiórczo przez obrońców, okolicznościach mających wpływ na wymiar kary, ale wyliczył cały szereg tych okoliczności, które uszły uwadze apelujących. Sąd Okręgowy w Białymstoku w obszernych motywach wymiaru kary, tak generalnie, jak i co do każdego z oskarżonych uwzględnił okoliczności odnoszące się do ich właściwości i warunków osobistych. Brał pod uwagę (m.in. uprzednią karalność niektórych oskarżonych), w tym także znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionych przestępstw. Swój pogląd, tak jak w wypadku wymiaru kar jednostkowych, tak i kar łącznych, obszernie uzasadnił. Także miał na uwadze podnoszony na rozprawie odwoławczej przez obrońcę oskarżonego J. P. fakt jego niekaralności. M.in. ta okoliczność była brana pod uwagę przy wymiarze kary. Podobnie, w stosunku do oskarżonego A. R. (1) uwzględniono okoliczności dające podstawę do nadzwyczajnego złagodzenia kary. Postulowane w apelacji dalsze jej łagodzenie, jest bezzasadne, a co więcej wymierzona kara nie nosi cech rażącej surowości. Trzeba też zauważyć, że wymierzone oskarżonym kary tak jednostkowe, (jak i łączne) są zbliżone do dolnych granic ustawowego zagrożenia za poszczególne przestępstwa. To właśnie, a nie błędnie zarzucana surowość wymierzonych

kar, na pierwszy rzut oka jest widoczne przy analizie wyroku sądu I instancji. Tym samym trudno uznać by Sąd Okręgowy w Białymstoku dopuścił się uchybienia – polegającego na orzeczeniu kar rażąco niewspółmiernych. Error in puniendo, zachodziłby wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary, należałoby przyjąć że zachodzi wyraźna – nie dająca się zaakceptować – różnica między karami wymierzonymi przez sąd I instancji, a tymi, jakie należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Takiej różnicy Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się.

IV. Koszty procesu

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, Sąd Apelacyjny, stosownie do przepisów art. 634, art. 633, a częściowo także art. 624 § 1 kodeksu postępowania karnego oraz przepisów art. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zasądził na rzecz Skarbu Państwa, od oskarżonych opłaty, w tym od J. P. kwotę 580 zł, A. R. (1) kwotę 980 zł, G. K. kwotę 1100 zł, M. G. (1) kwotę 700 zł, K. L. kwotę 900 zł, R. R. (1) kwotę 700 zł, P. M. (1) kwotę 700 zł, K. M. kwotę 180 zł, M. G. (2) kwotę 940 zł, D. R. kwotę 580 zł. oraz jedną opłatę za obie instancje od: M. S. (2) w kwocie 180 zł., T. C. w kwocie 580 zł. zwalniając ich od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych za drugą instancję.

T.